

OFICIUL NAȚIONAL
DE PREVENIRE ȘI COMBATERE
A SPĂLĂRII BANILOR

ONPCSB

GHID PRACTIC ÎN MATERIE DE CSB/CFT

DESTINAT
EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

CUNOAȘTEREA
CLIENTELEI

EVALUAREA
RISCURILOR

RAPORTAREA
OPERATIUNILOR
SUSPECTE

MONITORIZAREA
TRANZACȚIILOR

CONFORMITATE
LEGALĂ

Ghid practic în materie de CSB/CFT aplicabil entităților raportoare care activează în sectorul executorilor judecătorești, astfel cum sunt definite la art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

CUPRINS

I. INTRODUCERE.....	4
1.1. Scopul și obiectivele ghidului.....	4
1.2. Rolul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.....	4
1.3. Termeni și concepte cheie.....	5
II. CADRUL LEGAL.....	10
2.1. Cadrul normativ național în domeniul prevenirii spălării banilor/finanțării terorismului.....	10
2.2. Reglementări internaționale relevante în domeniul prevenirii spălării banilor/finanțării terorismului.....	11
2.3. Încadrarea executorilor judecătorești în sfera entităților raportoare.....	13
III. VULNERABILITĂȚI ȘI RISCURI SPECIFICE SECTORULUI EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI.....	14
3.1. Etapele spălării banilor și riscurile asociate în activitatea executorului.....	14
3.2. Rezultatele Evaluării Naționale și Sectoriale a Riscurilor de SB/FT.....	15
3.3. Factori de vulnerabilitate specifici sectorului.....	15
IV. REGIMUL JURIDIC AL OBLIGAȚIILOR ȘI RĂSPUNDERII EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI ÎN CALITATE DE ENTITĂȚI RAPORTOARE.....	16
IV.A. OBLIGAȚIILE EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI, ÎN CALITATE DE ENTITĂȚI RAPORTOARE	16
4.1. Persoana desemnată CSB/CFT.....	17
4.2. Politici și norme interne, mecanisme de control intern și proceduri de administrare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.....	18
4.3. Instruirea și evaluarea periodică	20

4.4. Evaluarea și gestionarea riscurilor.....	21
4.5. Măsuri de cunoaștere a clientelei și a beneficiarilor reali	23
4.6. Raportarea tranzacțiilor suspecte (RTS)	32
4.7. Raportarea tranzacțiilor cu numerar (RTN)	35
4.8. Păstrarea documentelor și protecția datelor cu caracter personal.....	36
4.9. Comunicarea datelor și informațiilor solicitate de ONPCSB	38
4.10. Restricții de divulgare și protecția angajaților.....	39
4.11. Modul de punere în aplicare a sancțiunilor internaționale.....	40

IV.B. RĂSPUNDEREA ȘI SANCTIUNILE APLICABILE PENTRU ÎNCĂLCAREA OBLIGAȚIILOR LEGALE.....	43
---	-----------

V. IDENTIFICAREA TRANZACȚIILOR SUSPECTE ÎN ACTIVITATEA EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI: EXEMPLE DE INDICATORI DE SUSPICIUNE ȘI POSIBILE SCENARII DE SPĂLAREA BANILOR.....	44
---	-----------

5.1. Scopul capitolului.....	46
5.2 Circumstanțe atipice — cadru general.....	46
5.3. Indicatori privind părțile implicate în procedurile de executare.....	47
5.4. Indicatori privind debitori sau creditori persoane juridice.....	47
5.5. Indicatori privind plăți și fluxuri financiare.....	47
5.6. Indicatori privind valorificarea bunurilor.....	47
5.7. Indicatori privind comportamentul persoanelor implicate.....	47
5.8. Indicatori specifici finanțării terorismului.....	48
5.9. Posibile scenarii de spălarea banilor în sectorul executorilor judecătorești.....	48
5.10. Concluzii privind tipologiile și modalitățile de spălarea banilor în activitatea executorilor judecătorești.....	55

VI. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI PRIVIND APLICAREA CERINȚELOR CSB/CFT ÎN ACTIVITATEA EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI.....	56
---	-----------

VII. BIBLIOGRAFIE.....	57
-------------------------------	-----------

I. INTRODUCERE

1.1. Scopul și obiectivele ghidului

Scopul prezentului ghid este de a oferi profesioniștilor din sectorul executorilor judecătorești, în calitate de entități raportoare, suportul necesar pentru conformarea cu cerințele legale și standardele aplicabile în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

Executorii judecătorești se încadrează în categoria entităților raportoare și au obligația de a respecta și aplica prevederile Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și completarea unor acte normative, atunci când desfășoară activitățile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 129/2019.

Ghidul urmărește să asigure o înțelegere clară, unitară și structurată a obligațiilor legale ce revin executorilor judecătorești în calitate de entități raportoare, precum și a indicatorilor de suspiciune și a tipologiilor relevante asociate fenomenului spălării banilor în acest sector. Totodată, documentul pune la dispoziția profesioniștilor din sector instrumente utile necesare pentru identificarea, analizarea și raportarea activităților suspecte.

În cuprinsul ghidului sunt prezentate elementele esențiale ale cadrului legislativ și de reglementare aplicabil, precum și definițiile și conceptele-cheie utilizate în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în scopul asigurării unei baze conceptuale solide pentru aplicarea corespunzătoare a acestora.

De asemenea, ghidul include exemple de indicatori de risc și posibile scenarii de spălarea banilor menite să ilustreze existența unor tranzacții sau comportamente suspecte întâlnite în activitatea executorilor judecătorești, facilitând recunoașterea și raportarea adecvată a acestora.

În final, documentul sintetizează principalele concluzii și abordează perspectivele și provocările viitoare în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor în sectorul executorilor judecătorești, având în vedere dinamica și capacitatea de adaptare a metodelor utilizate de persoanele implicate în activități infracționale.

Prin parcurgerea prezentului ghid, destinatarii acestuia vor dobândi o înțelegere aprofundată a mecanismelor, strategiilor și tehnicilor utilizate pentru disimularea originii ilicite a fondurilor, inclusiv în contextul activităților specifice desfășurate de executorii judecătorești.

1.2. Rolul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

Pentru combaterea fenomenului de spălare a banilor, un rol important îl are Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor (ONPCSB), care reprezintă Unitatea de Informații Financiare a României (FIU), de tip administrativ, responsabilă cu coordonarea elaborării și implementării sistemului național de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, ONPCSB are ca obiect principal de activitate primirea, analizarea, prelucrarea și diseminarea informațiilor cu caracter financiar. În acest sens, Oficiul cooperează cu alte autorități și instituții, la nivel național și internațional, pentru identificarea și analizarea tranzacțiilor suspecte, utilizând informații primite inclusiv de la entitățile raportoare, contribuind astfel la detectarea și limitarea fluxurilor financiare ilegale.

Totodată, instituția exercită atribuții de supraveghere și control asupra entităților raportoare, în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului.

1.3. Termeni și concepte cheie

Termen	Definiție
ONPCSB/ FIU	Oficiul Național Pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor/ Unitatea de informații financiare
GAFI/FATF	Grupul de Acțiune Financiară Internațională
ENR	Evaluare Națională a Riscurilor
SB/FT	Spălarea banilor / Finanțarea terorismului
AML	Anti Money Laundering (termen utilizat pentru <i>prevenirea și combaterea spălării banilor</i>)
CSB	Combatere a spălării banilor
CFT	Countering the Financing of Terrorism (termen utilizat pentru <i>combaterea finanțării terorismului</i>)
Măsuri AML/CFT	Termen general, utilizat pentru acțiuni și cerințe (ex. CDD, monitorizare, raportare)
Spălarea banilor	(a se vedea definiția de la art 49 din Lege) Reprezintă infracțiunea prin care bunuri provenite din activități ilegale sunt transformate, transferate sau ascunse, astfel încât să pară că provin din surse legale și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani. Aceasta include: a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; b) ascunderea ori disimularea adevăratei naturi, a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri de către o altă persoană decât subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.
Finanțarea terorismului	(a se vedea definiția completă la art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului) Reprezintă infracțiunea de colectare sau punere la dispoziție, direct ori indirect, de fonduri, licite sau ilicite, cu intenția de a fi folosite sau cunoscând că acestea urmează a fi folosite, în tot ori în parte, pentru săvârșirea actelor de terorism sau pentru susținerea unei entități teroriste și se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi

Cunoașterea clientelei (KYC)	Procesul prin care entitățile identifică și verifică identitatea clienților și a beneficiarilor reali, constituit dintr-un ansamblu de politici, norme și proceduri obligatorii aplicate de entități cu scopul de a preveni spălarea banilor, finanțarea terorismului și alte infracțiuni financiare în conformitate cu reglementările AML/CFT
Client/clientelă	Orice persoană fizică, juridică sau entitate fără personalitate juridică cu care entitățile raportoare desfășoară relații de afaceri ori cu care desfășoară alte operațiuni cu caracter permanent sau ocazional. Se consideră client al unei entități raportoare orice persoană cu care, în desfășurarea activităților sale, entitatea raportoare a negociat o tranzacție, chiar dacă respectiva tranzacție nu s-a finalizat, precum și orice persoană care beneficiază sau a beneficiat, în trecut, de serviciile unei entități raportoare. În sensul Regulamentului (UE) 2024/1624, noțiunea de client are o abordare mai largă, incluzând nu doar persoana cu care entitatea obligată desfășoară direct relația profesională sau operațiunea, ci și persoanele în numele sau în beneficiul cărora se desfășoară tranzacția sau activitatea .
Beneficiar real	Orice persoană fizică care deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție, o operațiune sau o activitate. De regulă, persoana care deține peste 25% din acțiuni/drepturi de vot (a se vedea definiția de la art.4 din Lege). Regulamentul (UE)2024/1624 detaliază acest criteriu: proprietatea (peste 25% din capitalul social sau din drepturile de vot) și controlul (orice formă de control direct sau indirect exercitat asupra entității, indiferent de pragul de participare) trebuie analizate cumulativ, nu alternativ. În cazul controlului exercitat prin participare în proprietate, deținerea directă sau indirectă a 50% plus una dintre acțiuni, drepturi de vot sau alte participații în proprietatea entității constituie un criteriu de control, potrivit art. 53 din Regulamentul (UE) 2024/1624. Totodată, Regulamentul conferă Comisiei Europene competența de a reduce, prin act delegat, pragul de 25% la 15% pentru entitățile sau sectoarele expuse unui risc ridicat;
Persoane Expuse Public (PEP)	Sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante (șefi de stat, miniștri, parlamentari, judecători înalți etc.), membrii familiilor acestora sau persoane cunoscute ca asociați apropiați. Aceștia prezintă un risc ridicat (a se consulta definiția de la art.3 din Lege). Regulamentul menține aceste categorii, dar clarifică explicit durata perioadei de monitorizare sporită aplicabilă după încetarea exercitării funcției publice. În plus, Regulamentul transformă o categorie vagă („persoane cunoscute ca asociați apropiați”) în criterii verificabile, aplicabile direct în procedurile de screening PEP: - „membru de familie” (a se vedea art. 2 pct. 35 din Regulament): soț/soție sau partener într-un parteneriat înregistrat/uniune civilă, un copil și partenerul acestuia, un părinte, iar pentru șefii de stat, de guvern, miniștri și miniștri adjuncți, se adaugă și frații/surorile; - „persoană cunoscută ca asociat apropiat” (a se vedea art. 2 pct. 36 din Regulament): (a) o persoană fizică despre care se știe că deține în comun

	calitatea de beneficiar real al unor persoane juridice sau al unor construcții juridice, ori că întreține alte relații de afaceri strânse cu o persoană expusă politic; (b) o persoană fizică ce deține exclusiv calitatea de beneficiar real al unei persoane juridice sau al unei construcții juridice despre care se știe că a fost constituită în beneficiul de facto al unei persoane expuse politic;
Relație de afaceri	Relația profesională legată de activitățile prestate de entitățile raportoare prevăzute la art. 5 din legea 129/2019 și despre care, la momentul stabilirii contactului, se consideră a fi de o anumită durată
Tranzacție ocazională	Tranzacția desfășurată în afara unei relații de afaceri, așa cum aceasta este definită la lit. i) din Legea 129/2019;
Bunuri	Activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele juridice sau instrumentele sub orice formă, inclusiv electronică sau digitală, care atestă un titlu ori un drept sau interese cu privire la acestea (definiția poate fi consultată la art.2 lit.c din Lege). Regulamentul (UE) 2024/1624 folosește o definiție mai extinsă — „fonduri sau alte active” (a se vedea art. 2 pct. 48) — care include explicit resursele naturale (petrol și alte resurse), creditele bancare, cecurile de călătorie, ordinele de plată, acțiunile, titlurile de valoare, obligațiunile, precum și orice dobândă, dividende sau alt venit generat de acestea
Măsuri suplimentare de cunoaștere	Măsuri aplicate în situații cu risc ridicat (ex: PEP, tranzacții neobișnuite, clienți din jurisdicții riscante), implicând o verificare mult mai amănunțită a sursei fondurilor;
Stabilirea sursei fondurilor/sursei averii:	Documentarea modului în care clientul a obținut banii pentru o anumită tranzacție sau cum și-a acumulat întreaga avere
Tranzacție suspectă	Orice operațiune financiară (bancară, comercială, etc.) care, prin natura sa neobișnuită, complexitatea nejustificată, scopul economic/legal aparent lipsit de logică sau caracterul neobișnuit în raport cu activitatea obișnuită a clientului, trezește suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului
Risc	Impactul și probabilitatea unui risc de spălare a banilor/finanțare a terorismului
Factori de risc	Variabile care, fie individual, fie în combinație, pot mări sau pot diminua riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe care îl prezintă o relație de afaceri individuală sau o tranzacție ocazională

Abordare bazată pe risc	Abordare prin care autoritățile competente și entitățile identifică, evaluează și înțeleg riscurile de spălare a banilor/finanțare a terorismului la care sunt expuse și, ulterior, aplică măsuri de atenuare sau de control corespunzătoare nivelului de risc identificat
Operațiuni care au o legătură între ele	Reprezintă operațiuni a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici decât echivalentul în lei al sumelor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. h), i) - k), art. 7 și art. 13 din Legea 129/2019, care au elemente comune cum ar fi: părțile tranzacțiilor, inclusiv beneficiarii reali, natura sau categoria în care se încadrează tranzacțiile și sumele implicate (definiție prevăzută în Lege la art. 2 lit. w). Regulamentul (UE) 2024/1624 folosește o definiție mai simplă pentru „tranzacții legate” (a se vedea art. 2 pct. 20): două sau mai multe tranzacții cu origine, destinație sau scop identic ori similar, sau alte caracteristici relevante, într-o perioadă determinată, fără a le lega neapărat de fragmentarea sub un prag valoric
Jurisdicții cu risc ridicat	State identificate de organismele internaționale (FATF/UE, ONU) ca având sisteme AML inadecvate/insuficiente. Screening-ul sancțiunilor presupune verificarea clienților în bazele de date internaționale de sancțiuni (ONU, UE, OFAC) pentru a nu derula afaceri cu persoane/entități sancționate;
Potrivit și competent	Evaluarea unei persoane pentru a determina dacă aceasta îndeplinește criteriile necesare pentru a ocupa o funcție specifică
Organism autoreglementare	(a se vedea definiția de la art. 2 lit. n din Lege și art. 2 pct. 47 din Regulament) Organism care reprezintă membrii unei profesii și care are un rol în reglementarea profesiei respective, în exercitarea anumitor funcții de supraveghere sau monitorizare și în asigurarea aplicării normelor care îi vizează
Grup	(a se vedea definiția de la art. 2 lit. m din Lege și cea de la art. 2 pct. 41 din Regulament) Grup de întreprinderi format dintr-o societate mamă, filialele sale și întreprinderi legate între ele potrivit art. 22 din Directiva 2013/34/UE
Societate mamă	(a se vedea art. 2 pct. 42 din Regulament coroborat cu art. 2 pct. 9 din Directiva 2013/34/UE) Entitatea care coordonează și implementează cerințele la nivel de grup
Conducere superioară	(a se vedea definiția prevăzută la art. 2 lit. o din Lege și cea de la art. 2 pct. 40 din Regulament) Membrii organului de conducere cu funcție de administrare și angajații care dețin suficiente cunoștințe cu privire la expunerea entității obligate la riscul de spălare a banilor și finanțare a terorismului și care au un nivel de responsabilitate suficient pentru a lua decizii care afectează această expunere la risc

Sanctiuni internationale	Restricțiile și obligațiile în legătură cu guvernele unor state, cu entități nestatale sau persoane fizice ori juridice, adoptate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, de Uniunea Europeană, de alte organizații internaționale sau prin decizii unilaterale ale României ori ale altor state, pe care România decide să le implementeze, în scopul menținerii păcii și securității internaționale, prevenirii și combaterii terorismului, asigurării respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale, dezvoltării și consolidării democrației și statului de drept și îndeplinirii altor scopuri, în conformitate cu obiectivele comunității internaționale, cu dreptul internațional și cu dreptul Uniunii Europene - OUG 202 art.2, alin(1) lit.a);
Sanctiuni financiare specifice („targeted financial sanctions”)	(„targeted financial sanctions”) (a se vedea art. 2 pct.49 din Regulament): înghețarea activelor și interdicția de a pune la dispoziție, direct sau indirect, fonduri sau alte active în beneficiul persoanelor și entităților desemnate, în temeiul deciziilor Consiliului UE (adoptate în baza art. 29 TUE - Tratatul privind Uniunea Europeană) și al regulamentelor Consiliului (adoptate în baza art. 215 TFUE -Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene); (a se vedea art. 2 pct.50-51 din Regulament): măsuri similare, aplicate în temeiul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU (1267/1999, 1373/2001, 1718/2006, 2231/2015 și rezoluțiile succesoare), inclusiv cele privind finanțarea proliferării armelor de distrugere în masă
Sanctiuni financiare ONU	(a se vedea art. 2 pct.50-51 din Regulament): măsuri similare, aplicate în temeiul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU (1267/1999, 1373/2001, 1718/2006, 2231/2015 și rezoluțiile succesoare), inclusiv cele privind finanțarea proliferării armelor de distrugere în masă

Termenii și conceptele prezentate în acest capitol au caracter explicativ și orientativ fiind utilizați în scopul facilitării înțelegerii cerințelor și principiilor aplicabile în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Aceste explicații nu înlocuiesc și nu reproduc în mod exhaustiv definițiile prevăzute de legislația aplicabilă.

Legea nr. 129/2019 stabilește definițiile principalelor concepte utilizate în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, inclusiv, fără a se limita la, noțiuni precum relația de afaceri, beneficiarul real, persoana expusă public, tranzacția ocazională și fondurile. Aceste definiții sunt elaborate în contextul cadrului juridic național și pot genera, în anumite situații, diferențe de interpretare în raport cu alte jurisdicții ale Uniunii Europene, în funcție de modul de transpunere și aplicare a normelor europene. Regulamentul (UE) 2024/1624 instituie un cadru unitar de definiții direct aplicabil în toate statele membre, urmărind eliminarea diferențelor de interpretare între legislațiile naționale. Această armonizare asigură utilizarea unui limbaj juridic și operațional comun în domeniul AML/CFT, consolidând coerența aplicării cerințelor la nivelul Uniunii Europene.

Regulamentul nu impune o modificare structurală a metodologiilor AML existente, însă determină necesitatea alinierii terminologiei utilizate în politicile, procedurile și instrumentele interne, la definițiile și conceptele prevăzute de cadrul european armonizat.

De exemplu, noțiunea de „relație de afaceri”, în sensul Legii nr. 129/2019, este definită ca o relație profesională cu caracter de durată, desfășurată între entitatea raportoare și client, în legătură cu activitatea profesională specifică. Această abordare pune accent pe existența unei relații continue, fără a detalia în mod explicit cerințele privind monitorizarea evolutivă a acesteia. Regulamentul introduce o abordare explicită a relației de afaceri ca proces continuu, integrat pe întreg ciclul său de viață, de la inițiere până la încetare.

II. CADRUL LEGAL

2.1. Cadrul normativ național în domeniul prevenirii spălării banilor/finanțării terorismului

Legislația națională aplicabilă în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor/finanțării terorismului:

- **Legea nr. 129/2019** pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (numită în continuare **Lege**), element central care reglementează întregul sistem național de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului și care stabilește domeniul de aplicare al măsurilor de prevenire, categoriile de entități raportoare, autoritățile competente, precum și principiile generale care guvernează conformarea în acest domeniu.
- **Ordinul președintelui nr. 37/02.03.2021** privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, pentru entitățile raportoare supravegheate și controlate de către O.N.P.C.S.B., care stabilește cadrul și regulile specifice pe care entitățile raportoare trebuie să le urmeze în vederea conformării la legislația națională în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului (identificarea și verificarea clienților, monitorizarea tranzacțiilor, raportarea operațiunilor cu numerar, raportarea tranzacțiilor suspecte etc.), denumit în continuare Norme,
- **Ordonanța de urgență nr. 202/04.12.2008** privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, reglementează modalitatea de punere în aplicare, la nivel național, a sancțiunilor internaționale instituite prin:
 - a) rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau alte acte adoptate în baza art. 41 din Carta Națiunilor Unite;
 - b) regulamente, decizii și alte instrumente juridice ale Uniunii Europene,
- **Ordinului Președintelui ONPCSB nr. 64/2026** pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, în ceea ce privește supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de înghețare a fondurilor și resurselor economice de către entitățile supravegheate și controlate de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
- **Legea nr. 535/2004** privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare și **Hotărârea de Guvern nr. 1272/2005** pentru aprobarea listei persoanelor fizice și juridice suspecte de săvârșirea sau finanțarea actelor de terorism;

Actele normative menționate, precum și alte documente relevante în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, pot fi accesate și consultate pe site-ul oficial al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, la adresa www.onpcsb.ro.

2.2. Reglementări internaționale relevante în domeniul prevenirii spălării banilor/finanțării terorismului

a) Pachetul legislativ AML al Uniunii Europene

La nivelul Uniunii Europene, la data de 31 mai 2024 a fost adoptat de către Parlamentul European și Consiliul European un nou pachet legislativ AML care consolidează setul de instrumente al UE pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. Acest pachet nou de legi pentru combaterea spălării banilor și finanțării terorismului conține două regulamente și două directive:

- ☐ Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, denumit în continuare Regulamentul AMLR;
- ☐ Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și de abrogare a Directivei (UE) 2015/849;
- ☐ Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului (AMLA) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010;
- ☐ Directiva (UE) 2024/1654 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 de modificare a Directivei (UE) 2019/1153 în ceea ce privește accesul autorităților competente la registrele centralizate de conturi bancare prin intermediul sistemului de interconectare și măsurile tehnice de facilitare a utilizării evidențelor tranzacțiilor.

Aceste noi reglementări vor avea un impact asupra tuturor sectoarelor economice, inclusiv asupra entităților din acest sector, care vor trebui să își adapteze mecanismele de conformitate pentru a răspunde noilor cerințe impuse de legislația europeană și internațională.

Regulamentul (UE) 2024/1624 face parte din noul cadru european în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului și urmărește armonizarea la nivelul Uniunii Europene a cerințelor aplicabile entităților obligate.

Deși Regulamentul a intrat deja în vigoare din 2024, **aplicarea sa generală începe la 10 iulie 2027** (în mod similar, Directiva UE 2024/1640 va înlocui Directiva 2015/849 începând cu iulie 2027). De la această dată, Regulamentul va fi obligatoriu în toate elementele sale și **direct aplicabil în toate statele membre**, fără a fi necesară transpunerea sa într-un act normativ național. Prin urmare, la data prezentului ghid, cadrul obligatoriu efectiv aplicabil executorilor judecătorești rămâne cel al Legii nr.129/2019, iar Regulamentul UE 2024/1624 are valoare de reper pentru pregătirea conformării viitoare.

Până la data aplicării Regulamentului, executorii judecătorești își îndeplinesc obligațiile în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului potrivit cadrului legislativ național în vigoare. Totodată, având în vedere caracterul direct aplicabil al Regulamentului de la 10 iulie

2027, **normele și procedurile interne trebuie pregătite și adaptate în prealabil**, astfel încât cerințele aplicabile să poată fi implementate începând cu această dată.

În acest scop, în vederea unei tranziții adecvate către noul cadru european în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, prezentul ghid include, cu titlu orientativ, acolo unde este relevant pentru activitatea executorului judecătoresc în calitate de entitate raportoare, referiri la anumite prevederi relevante ale Regulamentului (UE) 2024/1624, care, deși nu sunt în prezent aplicabile în mod obligatoriu, prezintă relevanță pentru pregătirea și alinierea progresivă a politicilor și procedurilor interne.

Data de 10 iulie 2027 reprezintă, astfel, termenul de la care cerințele Regulamentului devin aplicabile în mod direct, iar perioada anterioară acestei date trebuie utilizată pentru pregătirea cadrului intern de conformitate și pentru asigurarea unei tranziții corespunzătoare către noul cadru european.

Reglementările menționate anterior sunt disponibile pentru consultare pe site-ul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, la secțiunea Legislație¹.

Impactul Regulamentului (UE) 2024/1624:

Regulamentul nu înlocuiește structura actuală a sistemului AML la nivel național, ci o armonizează și o detaliază la nivel european. Principiile fundamentale rămân neschimbate: cunoașterea clientelei, identificarea beneficiarului real, monitorizarea tranzacțiilor și aplicarea măsurilor de prevenire a riscurilor.

Elementul central al noii abordări îl reprezintă trecerea de la simpla conformitate procedurală la obligația de a demonstra raționamentul profesional din spatele fiecărei decizii AML. În consecință, nu mai este suficientă bifarea formală a unei cerințe, ci este necesară justificarea și documentarea clară a motivelor pentru care o decizie este adecvată în raport cu riscul identificat al clientului.

Regulamentul (UE) 2024/1624 schimbă în mod semnificativ așteptările privind calitatea documentării și a raționamentului AML. Dacă Legea nr. 129/2019 a fost aplicată în multe cazuri printr-o logică preponderent procedurală, Regulamentul mută accentul pe capacitatea executorului judecătoresc de a demonstra logica fiecărei decizii AML.

b) Standardele Grupului de Acțiune Financiară (FATF)

Grupul de Acțiune Financiară (GAFI – FATF) este o organizație internațională care elaborează și promovează politici de protecție a sistemului financiar mondial împotriva spălării banilor, finanțării terorismului și finanțării proliferării armelor de distrugere în masă. Recomandările FATF sunt recunoscute ca fiind standardul global de combatere a spălării banilor (AML) și a finanțării terorismului (CFT).

FATF are un rol important în promovarea cooperării internaționale și a schimbului de informații între statele membre. Prin intermediul evaluărilor și rapoartelor periodice, FATF monitorizează progresele realizate de către țările membre în implementarea recomandărilor și identifică eventualele lacune sau zone de îmbunătățire.

¹ <https://www.onpcsb.ro/ro/a/126/legislatie>

2.3. Încadrarea executorilor judecătorești în sfera entităților raportoare

În conformitate cu prevederile **Legii nr. 129/2019**, executorii judecătorești au calitatea de entități raportoare și au obligația de a respecta și aplica prevederile Legii în măsura în care, în exercitarea atribuțiilor stabilite prin Legea nr. 188/2000 și prin legi speciale, **desfășoară activități care se circumscriu operațiunilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 129/2019**, respectiv acordă asistență pentru întocmirea sau perfectarea unor astfel de operațiuni ori participă, în numele sau pentru clienții lor, la operațiuni cu caracter financiar sau vizând bunuri imobile, precum și la celelalte operațiuni expres prevăzute de lege, în cazul în care acestea se regăsesc în cadrul activităților profesionale desfășurate.

Începând cu data de **10 iulie 2027**, cadrul legal privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului în România este guvernat direct de **Regulamentul (UE) 2024/1624 (Regulamentul AMLR)**. Spre deosebire de directivele anterioare, acest act normativ european se aplică direct în legislația națională, fără a mai fi necesară o lege internă de transpunere pentru a genera obligații juridice.

Odată cu intrarea în vigoare a acestui regulament, executorii judecătorești din România își mențin statutul de entități obligate, calitate care derivă din includerea profesiei în categoria generală a „**altor profesioniști juridici independenți**”, reglementată la Articolul 3, punctul 3, litera (b) din Regulamentul AMLR, ca urmare a naturii operațiunilor financiare și imobiliare pe care le gestionează.

Obligațiile de cunoaștere a clientelei, de monitorizare și de raportare prevăzute de Regulamentul AMLR nu se aplică global întregii activități a executorilor judecătorești, ci **devin incidente strict în condițiile în care executorul judecătoresc asistă, planifică sau efectuează tranzacții** în numele ori pentru părțile din dosar, în cadrul următoarelor operațiuni specifice:

- **Tranzacții imobiliare sau comerciale [Art. 3 alin. (3) lit. (b) pct. (i)]:** Atunci când procedura de executare silită sau de valorificare bunuri implică în mod efectiv cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile sau de entități comerciale, în special prin organizarea licitațiilor publice, adjudecarea bunurilor și transferul dreptului de proprietate.
- **Administrarea activelor și a fondurilor [Art. 3 alin. (3) lit. (b) pct. (ii)]:** Atunci când activitatea execuțională presupune încasarea, deținerea, administrarea sau eliberarea banilor, a valorilor mobiliare ori a altor active aparținând creditorilor, debitorilor sau terților.
- **Gestionarea conturilor financiare [Art. 3 alin. (3) lit. (b) pct. (iii)]:** Atunci când operationalizarea procedurilor presupune deschiderea, utilizarea sau administrarea conturilor bancare specifice (conturi de consemnare/disponibilități) destinate colectării sumelor din popriri, rețineri sau licitații și distribuirii ulterioare a acestora.

Conform tezei finale a **Articolului 3 din Regulamentul AMLR**, executorii judecătorești sunt exceptați de la aceste obligații în măsura în care activitatea lor se limitează strict la evaluarea situației juridice a unui client, la acordarea de consultanță juridică privind inițierea sau evitarea unei proceduri ori la reprezentarea în fața instanțelor de judecată. Dispozițiile imperative privind prevenirea spălării banilor devin active și obligatorii din momentul în care activitatea depășește sfera consultanței juridice pure și implică managementul efectiv al fluxurilor financiare ori imobiliare enumerate anterior.

III. VULNERABILITĂȚI ȘI RISCURI SPECIFICE SECTORULUI EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

Spălarea banilor și finanțarea terorismului (SB/FT) reprezintă activități infracționale grave, care reprezintă o amenințare nu doar asupra integrității sistemului financiar, ci și asupra mediului de afaceri, stabilității economice și societății în ansamblu și contribuie la alimentarea altor activități infracționale.

Având în vedere expertiza lor juridică și reputația asociată profesiei, executorii judecătorești pot fi vizați de infractori pentru a-i ajuta să își spele fondurile ilicite, datorită:

- **rolului lor în gestionarea și distribuirea sumelor de bani**, inclusiv prin conturile de consemnare și distribuire a sumelor rezultate din executare;
- **implicării în proceduri de executare silită și valorificare a bunurilor**, care pot fi utilizate pentru a crea aparența unor tranzacții legitime;
- **reputației și autorității profesiei**, care pot conferi credibilitate și aparență de legalitate unor operațiuni derulate în scopul spălării banilor.

Spălarea banilor reprezintă procesul prin care bunurile provenite din activități infracționale sunt transformate, transferate, ascunse sau disimulate, în scopul de a le conferi o aparență de legalitate și de a ascunde originea lor ilicită.

3.1. Etapele spălării banilor și riscurile asociate în activitatea executorului

În mod clasic, spălarea banilor se desfășoară în trei etape: **plasarea, stratificarea și integrarea**.

Etapa 1 – Plasarea

Reprezintă *introducerea fondurilor ilicite în sistemul financiar* și este etapa cu cel mai mare risc de detectare. Din acest motiv, infractorii pot alege să evite instituțiile financiare stricte și pot utiliza profesii nefinanciare cum ar fi profesii din domeniul juridic, inclusiv executori judecătorești. În această etapă, pentru executori, riscul poate apărea în situații precum:

- depunerea de sume în conturi de executare;
- plăți efectuate în cadrul procedurilor fără justificare economică clară;
- utilizarea procedurilor de executare pentru a „legitima” fluxuri de bani.

Etapa 2 – Stratificarea

Presupune o serie de mișcări de fonduri pentru a le îndepărta de sursa lor. În această etapă, se urmărește *ascunderea originii fondurilor* printr-o serie de tranzacții complexe care pot implica transferuri repetate, entități multiple, jurisdicții diferite și poate include companii, interpuși sau structuri juridice. În această etapă, pentru executori, riscul poate apărea în situații precum:

- dosare de executare cu părți multiple și relații neclare;
- creanțe cesionate frecvent;
- utilizarea procedurilor pentru a crea aparența unor tranzacții legitime.

În această etapă, rolul executorului poate fi utilizat pentru a conferi *validitate juridică și aparență de legalitate* unor operațiuni.

Etapa 3 – Integrarea

Odată ce fondurile au fost distanțate de sursă, spălătorii de bani pot face ca fondurile să pară legitime. Acestea sunt reintroduse în economie prin ceea ce par a fi tranzacții comerciale sau personale normale. Un profesionist juridic poate fi vizat pentru a ajuta, de exemplu, la achiziționarea de proprietăți imobiliare, bunuri de lux, afaceri legitime sau chiar soluționarea litigiilor.

Exemple relevante pentru executori:

- achiziții de bunuri (imobile, bunuri mobile) prin executare;
- participarea la licitații cu fonduri de proveniență incertă;
- stingerea unor datorii fictive sau aranjate.

Executorii pot fi implicați indirect prin derularea unor proceduri aparent legale, dar care fac parte dintr-un mecanism mai amplu de disimulare

Executorii judecătorești trebuie să fie conștienți că activitatea lor poate fi exploatată în toate cele trei etape ale spălării banilor. Prin urmare, este esențială aplicarea riguroasă a măsurilor de:

- cunoaștere a clientului (KYC);
- evaluare a riscurilor;
- monitorizare a tranzacțiilor;
- raportare a suspiciunilor.

Prin urmare, executorii judecătorești trebuie să aplice măsuri adecvate de cunoaștere a clientelei, inclusiv de examinare a tranzacțiilor, pentru a preveni utilizarea abuzivă a serviciilor lor în orice etapă a ciclului de spălare a banilor.

3.2. Rezultatele Evaluării Naționale și Sectoriale a Riscurilor de SB/FT

În conformitate cu evaluarea națională și sectorială a riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului, sectorul executorilor judecătorești a fost încadrat la un nivel de risc **scăzut** din perspectiva expunerii la spălarea banilor, datorită naturii limitative și bine reglementate a activităților desfășurate, a cadrului normativ strict și a supravegherii instituționale care contribuie la diminuarea riscurilor de abuz, făcând ca potențialul de implicare în activități de spălare a banilor să fie redus.

Cu toate acestea, analiza de risc a evidențiat existența unor vulnerabilități specifice, generate de particularitățile activității desfășurate de executorii judecătorești.

3.3. Factori de vulnerabilitate specifici sectorului

Experiența și competențele executorilor judecătorești, în calitate lor de profesioniști juridici, inclusiv în domenii precum consultanța juridică, negocierea și încheierea unor contracte în scopul recuperării pe cale amiabilă a creanțelor, precum și cunoașterea cadrului legal-fiscal și a particularităților mediului de afaceri, pot fi exploatate de persoanele implicate în activități de spălare a banilor pentru structurarea unor operațiuni financiare complexe. În acest context, persoanele care urmăresc disimularea originii ilicite a unor fonduri, pot recurge la expertiza profesională a executorilor judecătorești pentru facilitarea unor tranzacții sofisticate, precum operațiuni cu valori mobiliare, întocmirea unor evidențe sau documente fictive, utilizarea unor instrumente financiare complexe ori simularea unor operațiuni de împrumut, precum și pentru încheierea unor contracte menite să confere aparență de legalitate unor operațiuni destinate disimulării originii ilicite a fondurilor.

Totodată, specificul activității desfășurate de executorii judecătorești presupune existența unor numeroase relații și contacte profesionale, atât în sectorul public, cât și în mediul privat, care pot fi exploatate de infractori în vederea inițierii unor fluxuri financiare, valorificării unor oportunități financiare sau investiționale, precum și a achiziționării unor bunuri și servicii în condiții avantajoase, operațiuni ce pot contribui la conferirea unei aparențe de legalitate unor venituri ilicite.

De asemenea, cunoașterea procedurilor juridice, fiscale și financiare, precum și a mecanismelor de transfer și valorificare a activelor, poate contribui la crearea unor structuri tranzacționale menite să îngreuneze identificarea beneficiarului real și trasabilitatea fondurilor. În acest sens, pentru păstrarea anonimatului beneficiarilor efectivi și pentru disimularea legăturii acestora cu anumite operațiuni,

executorii judecătorești pot fi utilizați, în funcție de natura și limitele atribuțiilor lor profesionale, în realizarea unor activități care, în fapt, servesc intereselor clienților. Printre acestea se pot regăsi operațiuni privind păstrarea sau valorificarea unor bunuri și proprietăți, efectuarea ori facilitarea unor plăți aferente achiziției unor bunuri de valoare ridicată sau alte operațiuni patrimoniale susceptibile să contribuie la integrarea unor fonduri de proveniență ilicită în circuitul economic legal.

Prin urmare, poziția profesională și expertiza specifică executorilor judecătorești pot reprezenta, în anumite circumstanțe, factori susceptibili de a fi exploatați în scopul disimulării originii ilicite a fondurilor, al ascunderii beneficiarului real și al conferiri unei aparențe de legalitate unor operațiuni financiare sau patrimoniale.

IV. REGIMUL JURIDIC AL OBLIGAȚIILOR ȘI RĂSPUNDERII EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI ÎN CALITATE DE ENTITĂȚI RAPORTOARE

IV.A. OBLIGAȚIILE EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI, ÎN CALITATE DE ENTITĂȚI RAPORTOARE

Conform Legii nr. 129/2019, executorii judecătorești, atunci când desfășoară activitățile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea 129/2019, sunt entități raportoare și au obligații specifice menite să prevină și să combată spălarea banilor și finanțarea terorismului.

Prezentul ghid are în vedere atât dispozițiile Legii nr. 129/2019 și ale Normelor de aplicare, cât și prevederile Regulamentului (UE) 2024/1624 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului. Fiind un regulament european, acesta este direct aplicabil în toate statele membre, contribuie la armonizarea cerințelor AML/CFT la nivelul Uniunii Europene și dezvoltă cadrul european de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului prin instituirea unor cerințe mai detaliate privind: cadrul de guvernanță și control intern în materie AML/CFT, evaluarea riscurilor, aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei, documentarea și trasabilitatea procesului decizional, precum și monitorizarea continuă a relațiilor de afaceri.

În cazul executorilor judecătorești, cerințele Regulamentului sunt relevante numai în măsura în care aceștia desfășoară activitățile care îi încadrează în categoria „altor persoane care exercită profesii juridice libere”, prevăzută la art. 3 alin. (3) lit. b) din Regulament.

În acest context, entitățile raportoare trebuie să poată demonstra că măsurile adoptate sunt proporționale cu nivelul de risc identificat și că deciziile privind aplicarea obligațiilor AML/CFT sunt fundamentate, documentate și susținute prin informații suficiente și relevante. Astfel, accentul este mutat pe:

- justificarea deciziilor AML/CFT;
- coerența logică a evaluărilor de risc;
- trasabilitatea completă a procesului decizional.

Pentru executorii judecătorești, această evoluție este deosebit de relevantă, întrucât dosarul AML/CFT devine, în practică, un instrument de demonstrare a raționamentului profesional, nu doar o evidență administrativă a documentelor colectate.

În raport cu reglementările naționale, Regulamentul aduce clarificări relevante în special în ceea ce privește evaluarea riscurilor, utilizarea surselor de informații, aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei, documentarea deciziilor de conformitate.

4.1. Persoana desemnată cu responsabilități în aplicarea legii (în aplicarea art. 23 din Lege și art. 5-7 din Norme)

În conformitate cu prevederile art. 23 alin. (1) și (3) din Legea nr. 129/2019 și având în vedere faptul că executorul judecătoresc își exercită personal atribuțiile și răspunde individual pentru activitatea sa, persoana desemnată cu responsabilități în aplicarea Legii nr. 129/2019, denumită în continuare **persoana desemnată CSB/CFT**, este executorul judecătoresc, indiferent de forma de exercitare a profesiei.

Responsabilitățile executorului judecătoresc în calitate de persoană desemnată CSB/CFT se stabilesc în mod clar și detaliat într-un document intern, care va cuprinde atribuțiile și responsabilitățile acestuia în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, precum și modul de exercitare și, după caz, de coordonare a acestora.

Executorul judecătoresc, în calitatea sa de persoană desemnată CSB/CFT, are, în temeiul legii, acces direct și în timp util la datele și informațiile relevante necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute de Legea nr. 129/2019 și totodată asigură coordonarea și verificarea modului de implementare a politicilor și procedurilor interne pentru aplicarea dispozițiilor legale în materia CSB/CFT.

În situația în care executorul judecătoresc apreciază necesar, acesta poate desemna una sau mai multe persoane din personalul angajat în cadrul formei de exercitare a profesiei, cărora le pot fi încredințate responsabilități/atribuții specifice, expres prevăzute, în aplicarea dispozițiilor Legii nr. 129/2019.

Desemnarea acestor persoane se realizează în urma unei evaluări efectuate de executorul judecătoresc, în vederea verificării faptului că acestea sunt potrivite și competente pentru îndeplinirea responsabilităților încredințate. În cadrul evaluării vor fi avute în vedere, cel puțin, următoarele criterii:

- să dețină cunoștințele necesare în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului;
- să aibă o reputație profesională corespunzătoare și să prezinte garanții de integritate morală.

Desemnarea și responsabilitățile/atribuțiile specifice încredințate persoanelor desemnate sunt precizate în mod distinct și explicit într-un document intern emis de executorul judecătoresc, în cuprinsul căruia se va menționa și modalitatea concretă prin care se asigură accesul acestor persoane, direct și în timp util, la datele și informațiile de care au nevoie în îndeplinirea responsabilităților/atribuțiilor încredințate. Responsabilitățile/atribuțiile specifice încredințate se includ în fișele de post ale persoanelor în cauză, după caz.

Precizarea responsabilităților pe care le deține executorul judecătoresc în calitate de persoană desemnată CSB/CFT, precum și, după caz, desemnarea și atribuirea responsabilităților/atribuțiilor specifice încredințate personalului se pot realiza în cadrul aceluiași document intern.

În cazul formelor de exercitare a profesiei în cadrul cărora își desfășoară activitatea mai mulți executori judecătorești, se poate desemna aceeași persoană din cadrul personalului cu responsabilități/atribuții specifice în aplicarea dispozițiilor Legii nr. 129/2019 pentru activitatea desfășurată de mai mulți executori judecătorești, cu stabilirea clară a atribuțiilor și a limitelor responsabilităților încredințate.

Executorul judecătoresc răspunde individual pentru activitatea sa, iar desemnarea unor persoane din cadrul personalului cu responsabilități/atribuții specifice în materia CSB/CFT nu înlătură responsabilitatea executorului judecătoresc pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin potrivit legii.

Totodată, în cadrul entității se vor crea mecanisme de protejare a persoanei desemnate ca având responsabilități în aplicarea Legii, inclusiv prin acordarea dreptului de a se adresa în nume propriu,

pentru a semna autorităților statului, încălcări de orice natură ale Legii în cadrul entității raportoare, caz în care identitatea acestor persoane va fi protejată corespunzător.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Noul cadru european consolidează importanța definirii clare a responsabilităților în materie de prevenire a spălării banilor, punând un accent suplimentar pe caracterul efectiv, nu doar formal, al desemnării, în care rolurile trebuie să fie clar înțelese, asumate și documentate.

Începând cu data aplicării Regulamentului (UE) 2024/1624, persoana responsabilă cu funcția de conformitate trebuie să se asigure că politicile, procedurile și controalele interne ale entității obligate sunt în concordanță cu expunerea la risc a entității obligate și că acestea sunt puse în aplicare.

Totodată, conform Regulamentului, în cazul în care entitatea este o persoană fizică sau o persoană juridică ale cărei activități sunt desfășurate de o singură persoană fizică, persoana respectivă este responsabilă de îndeplinirea atribuțiilor relevante de conformitate.

4.2. Politici și norme interne, mecanisme de control intern și proceduri de administrare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului (în aplicarea art. 24 alin. (1)-(3), (7) și (9) din Lege și art. 8 din Norme)

În scopul atenuării și gestionării eficiente a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, au obligația de a adopta, aproba și aplica politici, norme interne, mecanisme de control și proceduri de administrare a riscurilor, precum și proceduri privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale.

Normele și procedurile interne se stabilesc în funcție de natura, volumul și complexitatea activității desfășurate, precum și de riscurile identificate și trebuie să cuprindă în mod clar responsabilitățile și mecanismele aplicabile în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului referitoare la:

- măsuri aplicabile în materia **cunoașterii clientelei**, inclusiv pentru identificarea și verificarea identității clientului, a beneficiarului real și, după caz, a persoanei care acționează în numele sau pe seama clientului precum și reguli clare privind aplicarea măsurilor standard, simplificate sau suplimentare de cunoaștere a clientelei;
- măsuri aplicabile în materie de **raportare** și de **furnizare promptă a datelor** la solicitarea autorităților competente;
- măsuri privind **păstrarea evidențelor și a documentelor**, în condițiile și pentru perioada prevăzute de legislația aplicabilă;
- măsuri privind **identificarea, evaluarea și gestionarea riscurilor** de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, inclusiv pentru stabilirea situației în care clientul sau beneficiarul real este **persoană expusă public**. Procedurile trebuie să prevadă metodologia și criteriile utilizate pentru determinarea nivelului de risc asociat clienților, beneficiarilor reali, produselor și serviciilor, canalelor de distribuție, tranzacțiilor și jurisdicțiilor implicate, precum și măsurile de diminuare a riscurilor stabilite;
- măsuri privind **instruirea și evaluarea periodică a personalului** cu atribuții în aplicarea normelor și procedurilor interne;
- măsuri privind **protecția personalului** implicat în aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;

- stabilirea mecanismelor de **control intern, comunicare și management al conformității**, inclusiv a modalităților de raportare internă a încălcărilor;
- stabilirea unor **scenarii și intervale de timp relevante** în funcție de care se identifică tranzacțiile legate între ele;
- măsuri privind **punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale**;
- măsuri privind **monitorizarea respectării și eficacității normelor și procedurilor interne**.

Normele și procedurile interne se revizuiesc și se actualizează ori de câte ori este necesar, inclusiv în cazul modificării legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, a reglementărilor privind sancțiunile internaționale sau a modului de organizare și desfășurare a activității executorului judecătoresc. Responsabilitatea pentru configurarea, documentarea, aprobarea, aplicarea și revizuirea normelor și procedurilor interne revine executorului judecătoresc.

Politicile, normele, procedurile și mecanismele de control intern trebuie comunicate corespunzător personalului relevant, integrate în fluxurile operaționale și aplicate în mod constant în activitatea profesională curentă. Lipsa unei implementări reale transformă aceste documente în instrumente pur formale, incompatibile cu scopul urmărit de legislația AML/CFT.

Documentele care conțin politicile, normele și procedurile interne trebuie înregistrate și se păstrează în evidențele proprii ale entității raportoare, în format letric și/sau electronic, astfel încât să poată fi puse la dispoziția autorităților competente cu atribuții de control, la solicitarea acestora.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Noile prevederi din Regulamentul (UE) 2024/1624 pun un accent sporit pe **eficiența reală a politicilor, procedurilor și mecanismelor de control intern**, astfel încât acestea să fie adaptate riscurilor identificate și aplicate în mod efectiv și coerent. Nu este suficientă existența formală a unor politici și proceduri AML; acestea trebuie să fie documentate, actualizate și îmbunătățite atunci când sunt identificate deficiențe.

În cazul executorilor judecătorești, *în măsura în care aceștia desfășoară activitățile prevăzute de art. 3 alin. (3) lit. b) din Regulament, în calitate de „alte persoane care exercită profesii juridice liberale”*, procedurile interne trebuie, prin urmare, revizuite astfel încât să permită **demonstrarea modului în care riscurile sunt identificate, evaluate și gestionate**, precum și a măsurilor și controalelor aplicate. Acestea trebuie să asigure un proces decizional **documentat, justificat și verificabil**, precum și mecanisme pentru verificarea respectării procedurilor și remedierea deficiențelor identificate.

Pentru a răspunde cerințelor Regulamentului (UE) 2024/1624, procedurile interne ale executorilor judecătorești ar trebui să prevadă în mod concret:

- **criteriile și factorii utilizați pentru evaluarea riscului**, adaptați specificului activității;
- **modul de stabilire și justificare a nivelului de risc**, inclusiv informațiile și elementele avute în vedere;
- **măsurile aplicabile în funcție de nivelul de risc** și modul în care acestea se documentează;
- **situațiile care declanșează reevaluarea riscului**, precum apariția unor informații noi sau modificarea unor elemente relevante privind persoanele, operațiunile, bunurile ori valorile implicate;
- **responsabilitățile** pentru efectuarea, verificarea și documentarea evaluării și reevaluării riscului;
- **documentele și informațiile care trebuie păstrate**, astfel încât să poată fi reconstituit procesul de analiză și decizia adoptată;
- **verificările suplimentare care trebuie efectuate în situațiile cu risc mai ridicat** și modul de consemnare a acestora;
- actualizarea permanentă a politicilor, procedurilor și controalelor interne în funcție de **evoluția riscurilor, tipologiilor și deficiențelor identificate**.

În consecință, procedurile interne nu ar trebui să se limiteze la stabilirea unor categorii de risc sau la utilizarea unor formulare standardizate, ci să permită **reconstituirea procesului decizional**: ce informații au fost analizate, ce factori au fost identificați, cum au influențat nivelul de risc, ce măsuri au fost adoptate și cum a fost verificată aplicarea acestora.

Pentru executorii judecătorești, obiectivul principal al revizuirii procedurilor este trecerea de la o abordare predominant formală la una în care evaluarea riscului, măsurile adoptate și controalele efectuate sunt documentate, justificate și verificabile.

4.3. Instruirea și evaluarea periodică (în aplicarea art. 24 alin. (4)-(6) din Lege și art. 10-11 din Norme)

Executorii judecătorești precum și personalul implicat în aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului au obligația de a participa la activități de instruire și evaluare periodică a cunoștințelor în domeniu, adaptate atribuțiilor și responsabilităților exercitate.

Instruirea și evaluarea se realizează cel puțin o dată pe an, precum și ori de câte ori intervin modificări legislative sau actualizări ale procedurilor interne.

Instruirea va fi adaptată specificului activității executorului judecătoresc și va viza, în principal:

- legislația și obligațiile aplicabile în materia CSB/CFT;
- politicile și procedurile interne;
- riscurile specifice activității executorului judecătoresc;
- indicatorii de risc privind spălarea banilor și finanțarea terorismului obligațiile privind cunoașterea clientelei, păstrarea evidențelor și raportarea către autoritățile competente.

Pentru personalul căruia îi sunt atribuite atribuții specifice în materia CSB/CFT, executorul judecătoresc are obligația de a asigura instruirea și evaluarea periodică a cunoștințelor, inclusiv, după caz, la angajare și ori de câte ori intervin modificări relevante ale legislației sau ale atribuțiilor încredințate.

De asemenea, executorul judecătoresc și, după caz, personalul relevant au obligația să participe la programe specializate de instruire și formare profesională în materia CSB/CFT, în vederea dezvoltării capacității de a identifica și recunoaște operațiunile și situațiile susceptibile de a avea legătură cu spălarea banilor sau finanțarea terorismului.

Documentele care atestă efectuarea instruirii și evaluarea cunoștințelor se păstrează în evidențele proprii, în format letric sau electronic, și se pun la dispoziția autorităților competente, la cererea acestora.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul (UE) 2024/1624 consolidează cerințele privind **instruirea continuă în materia CSB/CFT**, punând accent pe caracterul practic și adaptat al formării. În cazul executorilor judecătorești, instruirea nu ar trebui să se limiteze la o activitate formală periodică, ci să țină seama de **riscurile specifice ale activității desfășurate și de modificările relevante ale tipologiilor și riscurilor de SB/FT**.

Totodată, instruirea trebuie să asigure capacitatea executorului și, după caz, a personalului implicat în activitățile relevante să **aplice efectiv procedurile interne**, inclusiv să identifice situațiile care necesită o analiză suplimentară, reevaluarea riscului, documentarea deciziei sau, după caz, transmiterea unei raport de tranzacții suspecte.

4.4. Evaluarea și gestionarea riscurilor (în aplicarea art. 11 alin. (6) și (7), art. 16 alin. (2), art. 17 alin. (14) și art. 25 din Lege și art. 12-14 din Norme)

Evaluarea riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului (SB/FT) are rolul de a preveni folosirea serviciilor executorului judecătoresc de către clienți în scopul desfășurării unor activități de SB/FT, precum și implicarea involuntară a executorului judecătoresc, prin intermediul clienților săi sau al altor persoane implicate în procedurile instrumentate, în astfel de activități.

Scopul evaluării riscurilor de SB/FT este de a permite executorului judecătoresc să determine, într-o manieră motivată și proporțională cu riscurile identificate, setul de măsuri obligatorii de cunoaștere a clientelei, prevăzute de Legea nr. 129/2019, care se aplică atât în procesul de identificare și verificare a identității clientului, cât și în ceea ce privește identificarea și verificarea identității beneficiarului real, după caz.

Executorii judecătorești au **obligția de a identifica și evalua riscurile referitoare la expunerea la SB/FT** astfel:

a) **la nivelul activității desfășurate**, indiferent de forma de exercitare a funcției, în conformitate cu prevederile art. 25 din Legea nr. 129/2019;

b) **la nivelul clienților**.

Evaluarea riscurilor de SB/FT, atât la nivelul activității desfășurate de executorul judecătoresc, cât și la nivelul clienților, se realizează prin evaluarea globală a tuturor factorilor de risc identificați, luând în considerare cel puțin următorii factori caracteristici:

- a) *factori de risc privind clienții;*
- b) *factori de risc privind activitățile, serviciile, operațiunile sau tranzacțiile desfășurate, precum și modalitatea de realizare a acestora;*
- c) *factori de risc privind țările sau zonele geografice;*

În cadrul evaluării vor fi avuți în vedere factorii de risc prevăzuți la art. 11 alin. (6), art. 16 alin. (2) și art. 17 alin. (14) din Legea nr. 129/2019, precum și orice alți factori relevanți rezultați din natura și circumstanțele activității desfășurate.

În funcție de specificul activității, evaluarea riscurilor trebuie să aibă în vedere inclusiv elemente precum *scopul și natura relației de afaceri sau a tranzacției ocazionale, volumul activelor implicate, valoarea și complexitatea tranzacțiilor, frecvența operațiunilor desfășurate, precum și durata și caracterul relației de afaceri* și orice alte circumstanțe care pot influența nivelul de risc.

De asemenea, la evaluarea riscurilor de SB/FT atât la nivelul activității desfășurate de executorul judecătoresc, cât și la nivelul clienților, entitatea va ține seama și de *rezultatele evaluărilor riscurilor de SB/FT realizate la nivel național și sectorial*.

Evaluarea riscurilor la nivelul activității executorului judecătoresc se documentează și se **actualizează periodic (recomandat anual)**, precum și ori de câte ori intervin modificări semnificative ale activității, ale cadrului legislativ, ale factorilor de risc sau alte elemente de natură să modifice nivelul de risc.

Evaluarea **riscului de SB/FT asociat fiecărui client** se realizează la inițierea relației cu clientul sau, după caz, anterior prestării serviciului și se bazează pe informațiile și documentele disponibile cu privire la client, beneficiarul real, natura și scopul operațiunii sau serviciului solicitat, precum și la alte elemente relevante pentru determinarea nivelului de risc. Evaluarea riscului se revizuieste ori de câte ori apar

informații sau elemente noi relevante, se modifică datele inițiale sau clientul solicită efectuarea unor noi operațiuni ori servicii care pot influența profilul său de risc.

În urma evaluării globale a factorilor de risc identificați, fiecare client va fi încadrat într-o categorie de risc, precum:

- *risc redus*;
- *risc standard*;
- *risc ridicat*.

Categoria de risc atribuită clientului se consemnează în documentația de acceptare a clientului sau în alte evidențe stabilite prin procedura internă.

În funcție de nivelul de risc identificat, executorul judecătoresc aplică **măsuri de cunoaștere a clientelei proporționale cu riscul**, respectiv măsuri *simplificate*, *standard* sau *suplimentare*, în condițiile prevăzute de lege.

Măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei se aplică numai în situațiile în care, în urma evaluării, este identificat un *risc redus* și sunt îndeplinite condițiile legale, iar *măsurile suplimentare* de cunoaștere a clientelei se aplică în situațiile în care este identificat un *risc ridicat* de SB/FT.

Executorii judecătorești trebuie să poată demonstra autorităților competente și organismului de autoreglementare că **evaluarea realizată și măsurile de cunoaștere a clientelei aplicate sunt adecvate și proporționale cu nivelul de risc identificat**.

Procesul de identificare, evaluare și gestionare a riscurilor de SB/FT, atât la nivelul activității executorului judecătoresc, cât și la nivelul fiecărui client, trebuie să fie **documentat în mod corespunzător**. Documentele și evidențele privind evaluarea riscurilor, încadrarea clienților în categorii de risc și măsurile de cunoaștere a clientelei aplicate se înregistrează și se păstrează în evidențele proprii ale entității, în format letric sau electronic, și se pun la dispoziția autorităților competente, la cererea acestora.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul (UE) 2024/1624 consolidează și detaliază abordarea bazată pe risc, stabilind un cadru mai structurat pentru realizarea și gestionarea evaluărilor de risc și urmărind, totodată, o abordare mai armonizată prin utilizarea unor categorii comune de factori de risc.

În cazul executorilor judecătorești aceste categorii trebuie adaptate specificului activității desfășurate, astfel încât metodologia internă să permită identificarea și evaluarea sistematică a factorilor relevanți, având în vedere, după caz, natura operațiunilor și persoanele implicate în activitățile specifice, precum și elementele referitoare la persoane, bunuri și valori, operațiuni, canale utilizate și factori geografici.

De asemenea, Regulamentul accentuează caracterul dinamic și continuu al evaluării riscurilor, care trebuie să reflecte atât informațiile inițiale, cât și schimbările care apar pe parcursul relației de afaceri. Aceasta nu trebuie privită exclusiv ca un exercițiu formal, realizat periodic, ci ca un instrument de management al riscului, care trebuie revizuit atunci când apar modificări relevante în activitatea biroului, în natura operațiunilor sau în factorii externi de risc.

Astfel, relația de afaceri trebuie analizată pe întreaga sa durată, iar informațiile privind clientul trebuie actualizate ori de câte ori apar elemente noi care pot influența nivelul riscului. De asemenea, se insistă asupra faptului că actualizarea informațiilor privește relația de afaceri în ansamblul său, nu neapărat fiecare produs sau serviciu analizat separat.

Totodată, rezultatul evaluării trebuie să fundamenteze măsurile de prevenire și control aplicate, astfel încât acestea să fie proporționale cu nivelul și natura riscului identificat.

În acest context, procedurile interne existente trebuie revizuite și, după caz, completate, astfel încât:

- să stabilească metodologia și criteriile de evaluare și clasificare a riscului, adaptate specificului activității executorului;
- să stabilească responsabilitățile privind efectuarea și aprobarea reevaluării;
- să prevadă măsurile corespunzătoare fiecărui nivel de risc și modul de aplicare a acestora;
- să identifice situațiile care determină reevaluarea riscului (de exemplu, modificarea structurii acționariatului, schimbarea beneficiarului real, extinderea activității în jurisdicții cu risc ridicat) și responsabilitățile aferente;
- să stabilească modul de documentare, verificare și actualizare a evaluării și a măsurilor adoptate

Astfel, evaluarea riscurilor trebuie să funcționeze ca un instrument efectiv de management al riscului, integrat în procedurile AML ale biroului și utilizat pentru fundamentarea măsurilor aplicate.

4.5. Măsurile de cunoaștere a clientului și a beneficiarilor reali (în aplicarea art. 10, art. 11 alin. (1)-(5), (8), (8¹), art. 12-17, 17¹ și 19 din Lege și art. 15-18 din Norme)

Proportional cu gradul de risc în care a fost încadrat fiecare client, **EXECUTORII JUDECĂTOREȘTI**, în calitate de entități raportoare, au obligația să aplice:

- **masurile standard de cunoaștere a clientului tuturor clienților**,
iar prin excepție:
- **măsurile simplificate** pentru *clienții evaluați la un grad de risc redus*, sau
- **măsurile suplimentare** pentru *clienții evaluați la un grad de risc ridicat*.

Măsurile de cunoaștere a clientului se aplică tuturor clienților noi, precum și clienților existenți, în funcție de risc, iar verificarea identității clientului și a beneficiarului real se va face întotdeauna înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea unei tranzacții ocazionale.

În **Normele/procedurile interne** ce conțin **măsurile aplicabile în materie de cunoaștere a clientului**, se vor detalia:

- ✓ **modul concret în care se aplica** măsurile de cunoaștere a clientului, în concordanță cu principiul abordării bazate pe risc,
- ✓ **momentele** în care măsurile de cunoaștere a clientului devin obligatorii,
- ✓ **tipurile de documente întocmite** în acest sens precum și documentele ale căror copii se păstrează,
- ✓ **date și informații** care sunt colectate, verificate, actualizate și păstrate,
- ✓ evaluarea **scopului și naturii** relației sau a demersului pentru care este solicitată intervenția executorului judecătoresc,
- ✓ modul în care se realizează **monitorizarea și actualizarea informațiilor**, în funcție de natura și nivelul riscului identificat și
- ✓ **modul în care se verifică identitatea persoanei împuternicite** să acționeze în numele persoanei, inclusiv verificarea existenței și întinderii autorizării, precum și a identității acesteia.

În practică, pentru aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientului și, după caz, a beneficiarilor reali, executorii judecătorești pot utiliza, pentru fiecare persoană pentru care sunt aplicabile aceste măsuri, un document denumit, cu titlu exemplificativ, „**Fișa de identificare și evaluare a clientului (KYC) – persoană fizică/persoană juridică**”, care poate cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- datele de identificare ale clientului;
- datele reprezentantului legal sau ale persoanei împuternicite care acționează în numele clientului;
- datele privind beneficiarul real, în cazul persoanelor juridice sau al altor entități;
- informații relevante privind natura și scopul relației cu executorul judecătoresc;
- informații privind sursa fondurilor sau a patrimoniului;
- informații privind eventuala calitate de persoană expusă public (PEP) a clientului sau, după caz, a beneficiarului real;
- informații și documente necesare pentru stabilirea nivelului de risc;
- informații privind prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul îndeplinirii obligațiilor legale privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;
- categoria de risc în care este încadrat clientul și justificarea acestei încadrări;
- măsurile de cunoaștere a clientelei aplicate în funcție de nivelul de risc identificat.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul (UE) 2024/1624 consolidează conceptul de cunoaștere a clientelei (Customer Due Diligence – CDD), prin extinderea analizei dincolo de simpla identificare formală a clientului și prin introducerea unor cerințe mai detaliate privind aplicarea, documentarea și adaptarea măsurilor de cunoaștere. Pentru executorii judecătorești, aceste cerințe sunt relevante *în măsura în care aceștia desfășoară activitățile prevăzute de art. 3 alin. (3) lit. b) din Regulament, în calitate de „alte persoane care exercită profesii juridice liberale”*.

Obligația aplicării măsurilor de cunoaștere a clientelei nu reprezintă o noutate pentru entitățile raportoare din România. Legea nr. 129/2019 reglementează deja situațiile în care măsurile de cunoaștere a clientelei sunt obligatorii și care sunt principalele elemente ale procesului de identificare și verificare a clientului. Regulamentul nu modifică principiile fundamentale ale acestui mecanism, însă le armonizează la nivelul Uniunii Europene și introduce cerințe mai detaliate privind aplicarea, documentarea și adaptarea măsurilor de precauție. Este depășită abordarea bazată exclusiv pe identificarea formală a clientului și este promovată analiza realității economice a relației de afaceri. Entitatea obligată trebuie să înțeleagă dacă activitatea declarată a clientului este compatibilă cu comportamentul său financiar, cu natura tranzacțiilor efectuate și cu sursa fondurilor utilizate. Astfel, procesul CDD devine unul continuu și documentat, orientat către înțelegerea profilului de risc al clientului.

În ceea ce privește situațiile în care măsurile de cunoaștere trebuie aplicate, Regulamentul păstrează obligațiile existente privind obligația de a aplica măsurii de cunoaștere la stabilirea relației de afaceri, efectuarea tranzacțiilor ocazionale peste pragurile legale, existența suspiciunilor de spălare a banilor sau finanțare a terorismului și apariția unor îndoeli privind identitatea clientului sau a beneficiarului real. În plus, introduce obligația aplicării măsurilor atunci când există îndoeli cu privire la persoana care acționează în numele clientului și stabilește reguli specifice pentru constituirea sau transferul unor entități juridice, precum și cerințe diferențiate pentru anumite categorii de entități obligate, inclusiv furnizorii de servicii de criptoactive, instituțiile financiare, furnizorii de servicii de jocuri de noroc și tranzacțiile ocazionale în numerar.

Regulamentul extinde și conținutul măsurilor de cunoaștere a clientelei. Pe lângă identificarea și verificarea clientului și a beneficiarului real, entitățile obligate trebuie să verifice existența unor sancțiuni financiare specifice aplicabile clientului, beneficiarului real sau persoanelor care exercită controlul asupra clientului, să obțină informații privind natura activității sau ocupația clientului, să identifice persoanele în numele cărora sunt efectuate tranzacțiile și să verifice identitatea și împuternicirea persoanelor care reprezintă clientul.

Totodată, se consolidează ideea aplicării unei abordări bazate pe risc. Deși acest tip de abordare este prevăzut și de Legea nr. 129/2019, Regulamentul precizează că amploarea măsurilor de cunoaștere trebuie stabilită în funcție de evaluarea individuală a riscurilor asociate fiecărui client, avându-se însă în vedere și evaluarea riscurilor realizată la nivelul entității, factorii și variabilele de risc prevăzuți de Regulament sau orientările emise de AMLA (AMLA a devenit operațională la Frankfurt din iulie 2025 și va prelua supravegherea directă a entităților cu risc ridicat selectate, începând din 2028).

În consecință, entitățile obligate trebuie să poată demonstra autorităților competente că măsurile aplicate sunt proporționale cu riscurile identificate și că alegerea acestora este justificată și documentată.

O diferență importantă față de practica actuală este accentul pus asupra caracterului dinamic al procesului de cunoaștere a clientelei. Informațiile și măsurile aplicate trebuie revizuite pe parcursul relației, atunci când apar elemente noi care pot influența profilul de risc. În consecință, procedurile interne ale executorului trebuie să stabilească situațiile care determină actualizarea informațiilor, responsabilitățile aferente și modul de documentare a verificărilor efectuate.

În materia identificării beneficiarului real, Regulamentul păstrează principiile consacrate de Legea nr. 129/2019, însă dezvoltă semnificativ obligațiile entităților raportoare. Accentul este mutat de la simpla identificare a persoanei fizice către înțelegerea și documentarea modului în care aceasta exercită controlul efectiv asupra clientului. Astfel, trebuie analizate atât controlul exercitat prin deținerea participațiilor, cât și controlul exercitat prin alte mijloace, cum ar fi drepturi speciale de vot, acorduri între acționari, drepturi de veto sau alte mecanisme de influență.

Regulamentul precizează, de asemenea, informațiile din Registrul beneficiarilor reali trebuie confruntate cu cele obținute direct de la client și din alte surse fiabile și independente. În situațiile în care beneficiarul real nu poate fi identificat după epuizarea tuturor mijloacelor rezonabile, identificarea persoanelor din conducerea superioară poate fi utilizată doar ca soluție subsidiară, cu documentarea expresă a demersurilor efectuate anterior.

Pentru executorii judecătorești, principalele implicații practice constau în necesitatea unei documentări mai riguroase a procesului de cunoaștere a clientelei și a fundamentării fiecărei decizii adoptate. Dosarul AML trebuie să permită demonstrarea modului în care au fost identificate riscurile, sursele de informații utilizate, evaluarea structurii de proprietate și control, justificarea identificării beneficiarului real, măsurile de cunoaștere aplicate și actualizările efectuate pe parcursul relației de afaceri. În acest context, dosarul de cunoaștere a clientelei evoluează de la un instrument preponderent descriptiv la unul argumentativ și probator, capabil să demonstreze caracterul adecvat și proporțional al măsurilor adoptate.

Un alt aspect important îl reprezintă faptul că Legea nr. 129/2019 stabilește regula verificării beneficiarului real înaintea stabilirii relației de afaceri, însă Regulamentul detaliază excepțiile în care verificarea poate fi finalizată ulterior, cu condiția existenței unui risc redus și a unor garanții adecvate. În plus, sunt introduse reguli specifice pentru anumite activități, precum relațiile cu agenții imobiliari sau deschiderea unor conturi bancare, precizând condițiile în care relația poate fi inițiată înainte de finalizarea tuturor verificărilor.

Referitor la monitorizarea continuă, deși aceasta este deja prevăzută de Legea nr. 129/2019, Regulamentul transformă această obligație într-un proces mult mai structurat. Printre noutăți se numără:

- stabilirea unor termene maxime pentru actualizarea informațiilor despre client (cel mult un an pentru clienții cu risc ridicat și cinci ani pentru ceilalți, a se vedea art.26 din Regulament);
- obligația actualizării informațiilor ori de câte ori intervin modificări relevante privind clientul;
- extinderea monitorizării asupra tuturor produselor și serviciilor utilizate de client;

- luarea în considerare, în cazul grupurilor, a informațiilor existente în cadrul altor entități din grup.

Aceste prevederi oferă un nivel de detaliu care lipsește din Legea nr. 129/2019 iar o noutate importantă o reprezintă integrarea verificării sancțiunilor financiare specifice în procesul permanent de monitorizare. Regulamentul impune verificarea periodică a clienței în raport cu listele de sancțiuni și, în cazul instituțiilor financiare, verificarea imediată după introducerea unor noi desemnări pe listele de sancțiuni. Astfel, verificarea sancțiunilor nu mai este tratată ca o activitate separată, ci devine o componentă a monitorizării continue a relației de afaceri.

a) Măsuri standard de cunoaștere a clienței (art. 11 alin. (1)-(9) și art. 12-15 din Lege și art. 15-18 din Norme)

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, sunt obligați să aplice tuturor clienților măsuri standard de cunoaștere a clienței, care să permită:

- ✓ **identificarea clientului și verificarea identității acestuia** pe baza documentelor prezentate;
- ✓ **identificarea beneficiarului real și adoptarea de măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea acestuia** și a înțelege structura de proprietate și de control a clientului, cum ar fi obținerea, după caz, de **dovezi privind înregistrarea beneficiarilor reali sau informații din registrele centrale ale beneficiarilor reali**, etc;
- ✓ **identificarea situațiilor în care clientul, beneficiarul real al acestuia, un membru al familiei beneficiarului real sau o persoană cunoscută ca asociat apropiat al acestuia are calitatea de persoană expusă public (PEP)**, inclusiv pentru o perioadă de cel puțin 12 luni de la încetarea exercitării funcției publice importante;
- ✓ **evaluarea privind scopul și natura relației de afaceri** și, dacă este necesar, obținerea de informații suplimentare despre acestea;
- ✓ **realizarea monitorizării continue** a relației cu clienții, pentru ca entitatea raportoare să se asigure că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile deținute referitoare la client, la profilul activității și la profilul riscului, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor, precum și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt actualizate și relevante.

În situația în care o persoană pretinde că acționează în numele clientului, executorul judecătoresc are obligația de a verifica existența împuternicirii legale și de a identifica și verifica identitatea persoanei respective.

Procesul de identificare a **clienților** și a **beneficiarilor reali** trebuie să cuprindă cel puțin următoarele documente și informații:

a) în cazul **persoanelor fizice** : toate datele de identificare prevăzute în documentele oficiale de identitate, respectiv cartea de identitate, pașaportul sau permisul de ședere;

b) în cazul **persoanelor juridice** :

- datele cuprinse în *actele constitutive și/sau certificatul de înmatriculare* și
- datele de identificare ale *reprezentantului legal* al persoanei juridice care încheie contractul;
- documente din care să rezulte identificarea **beneficiarului real**, respectiv persoanei fizice ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau a persoanei fizică în numele căreia se realizează o tranzacție, o operațiune sau o activitate.

c) în cazul **persoanelor juridice străine**: documentele prezentate anterior, însoțite de o traducere a acestora în limba română, legalizată în condițiile legii.

În aplicarea art. 19 alin. (7¹) din Legea nr. 129/2019, executorul judecătoresc are obligația informării autorităților care gestionează registrele beneficiarilor reali atunci când, după realizarea tuturor demersurilor necesare pentru identificarea și verificarea beneficiarului real al clienților săi, constată existența oricărei neconcordanțe între informațiile disponibile în registrele centrale ale beneficiarilor reali și informațiile deținute de executorul judecătoresc cu privire la beneficiarul real al unui client.

În acest sens, obligația de informare revine executorului judecătoresc ori de câte ori, în cadrul activităților desfășurate potrivit competențelor sale, rezultă, în urma aplicării măsurilor de cunoaștere a clientelei, că datele și informațiile privind beneficiarul real deținute de acesta diferă de cele înscrise în registrele centrale ale beneficiarilor reali.

După consultarea registrelor centrale ale beneficiarilor reali, executorii judecătorești au obligația să informeze autoritățile care gestionează aceste registre cu privire la orice neconcordanță *între informațiile disponibile în registrele centrale privind beneficiarii reali și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin*. În cazul în care sunt identificate neconcordanțe privind beneficiarii reali și există suspiciuni privind săvârșirea unor operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, executorul judecătoresc are obligația de a transmite un raport de tranzacții suspecte (RTS) exclusiv Oficiului.

Executorii judecătorești au obligația de a respecta dispozițiile legale privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, în conformitate cu legislația în vigoare.

În acest scop, vor efectua verificări inclusiv prin consultarea secțiunii „**Sancțiuni internaționale**” de pe site-ul Oficiului și vor documenta modul în care aceste verificări au fost realizate, astfel încât să poată demonstra, la solicitarea autorităților sau instituțiilor competente, îndeplinirea efectivă a obligațiilor legale.

Aplicarea măsurilor standard de cunoaștere a clientelei de către executorii judecătorești trebuie înțeleasă în contextul unei abordări bazate pe risc, în care natura și amploarea verificărilor efectuate trebuie să fie proporționale cu riscurile identificate în legătură cu clientul și cu operațiunea concretă.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul subliniază că aplicarea măsurilor standard de cunoaștere a clientelei de către executorii judecătorești nu se limitează la îndeplinirea formală a obligațiilor de identificare și verificare, ci presupune obținerea unor informații suficiente pentru a înțelege, după caz, natura și scopul operațiunii și coerența acesteia cu informațiile disponibile despre client. Chiar și în cazul unui nivel standard de risc, executorul judecătoresc trebuie să poată demonstra că măsurile de cunoaștere a clientelei aplicate sunt adecvate naturii operațiunii și riscurilor identificate. În acest sens, Regulamentul detaliază și armonizează la nivelul Uniunii Europene informațiile relevante care trebuie avute în vedere în cadrul procesului de cunoaștere a clientelei. În funcție de natura clientului și a operațiunii, executorul judecătoresc trebuie să dețină suficiente informații pentru a înțelege:

- identitatea clientului și, după caz, a persoanei care acționează în numele acestuia;
- natura activității sau a operațiunii pentru care este implicat executorul judecătoresc;
- scopul și natura operațiunii;
- structura de proprietate și control, atunci când clientul este o persoană juridică sau o altă structură relevantă;
- identitatea beneficiarului real și modul în care acesta exercită controlul;
- elementele relevante pentru stabilirea și, după caz, reevaluarea profilului de risc al clientului și al operațiunii.

În comparație cu Legea nr. 129/2019, Regulamentul pune un accent mai pronunțat pe înțelegerea activității economice desfășurate de client, nu doar pe identificarea formală a acestuia și impune verificarea identității clientului pe baza documentelor, datelor sau informațiilor obținute din surse sigure

și independente. Regulamentul dezvoltă această obligație și evidențiază că verificarea trebuie realizată utilizând informații fiabile, actuale și, atunci când este posibil, provenind din mai multe surse.

Accentul este mutat de la simpla existență a unui document de identificare către evaluarea credibilității informațiilor utilizate în procesul de verificare, iar în cazul în care există neconcordanțe între informațiile disponibile din surse diferite, entitatea trebuie să clarifice aceste diferențe înainte de stabilirea sau continuarea relației de afaceri.

Legea nr. 129/2019 prevede obligația obținerii de informații privind scopul și natura relației de afaceri. Regulamentul dezvoltă această obligație și precizează că informațiile colectate trebuie să permită entității obligate să stabilească dacă activitatea desfășurată ulterior este compatibilă cu profilul cunoscut al clientului. În cazul executorilor judecătorești, nu este suficientă consemnarea generică a obiectului operațiunii, ci este necesar ca informațiile colectate și verificările efectuate să permită înțelegerea contextului și scopului operațiunii, a persoanelor implicate și a elementelor relevante pentru evaluarea riscului.

Aplicarea măsurilor standard de cunoaștere a clientelei trebuie, totodată, realizată în funcție de riscul identificat, astfel încât o clasificare formală a clientului într-o anumită categorie de risc să nu înlocuiască analiza efectivă. În acest sens:

- **măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei** trebuie aplicate numai atunci când sunt justificate de nivelul redus de risc și în condițiile prevăzute de Regulament;
- **măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei** trebuie stabilite în funcție de factorii de risc identificați și trebuie să existe o justificare a măsurilor suplimentare aplicate;
- **calitatea de persoană expusă public (PEP)** trebuie verificată și gestionată potrivit cerințelor aplicabile, iar măsurile aferente trebuie menținute atât timp cât sunt incidente și reevaluate în funcție de situația concretă

Regulamentul întărește obligația de analiză și documentare a neconcordanțelor dintre informațiile furnizate de client, cele din registrele centrale și cele obținute din alte surse fiabile și independente. Aceste neconcordanțe nu pot fi ignorate, ci trebuie investigate, explicate și documentate corespunzător, inclusiv prin stabilirea fiabilității informațiilor utilizate pentru continuarea relației de afaceri.

În plus, se consolidează legătura dintre identificarea beneficiarului real și evaluarea riscului clientului, structurile complexe de proprietate și lipsa de transparență fiind tratate în mod expres ca factori de risc relevanți pentru clasificarea clientului și aplicarea măsurilor sporite de precauție.

Regula rămâne aceea că, în situația în care, după epuizarea tuturor mijloacelor rezonabile de identificare, nu poate fi determinat niciun beneficiar real, entitatea obligată identifică și verifică persoanele care ocupă funcții de conducere de nivel superior. Această soluție are caracter subsidiar și excepțional, iar demersurile efectuate trebuie documentate în mod corespunzător, inclusiv motivele imposibilității identificării beneficiarului real.

Regulamentul impune, de asemenea, utilizarea unor surse multiple de verificare. Informațiile privind beneficiarul real nu pot fi preluate exclusiv din registrele centrale, acestea având rol de confirmare, nu de sursă primară. Entitatea obligată trebuie să colecteze date direct de la client și din alte surse fiabile și independente, pe care să le coroboreze cu informațiile din registrul beneficiarilor reali, verificând calitatea și coerența acestora.

În acest context, identificarea beneficiarului real devine un proces analitic, bazat pe înțelegerea efectivă a structurii de proprietate și control a clientului. Nu mai este suficientă identificarea formală a persoanei care deține participații relevante, fiind necesară evaluarea modului concret în care controlul este exercitat, inclusiv prin mecanisme indirecte, precum drepturi de vot speciale, acorduri între acționari, drepturi de veto sau alte forme de influență dominantă de facto. Astfel, analiza depășește simpla verificare a pragurilor de deținere și implică evaluarea completă a lanțului de control, inclusiv a structurilor intermediare.

În materia raportării neconcordanțelor, Regulamentul (UE) 2024/1624 instituie un mecanism unitar la nivelul Uniunii Europene. Entitățile obligate trebuie să raporteze registrului central orice discrepanță identificată între informațiile deținute și cele din registrul beneficiarilor reali, în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la constatare. Raportarea trebuie să includă descrierea neconcordanței, informațiile considerate corecte și justificarea concluziei privind identificarea beneficiarului real. În cazul unor neconcordanțe minore, rezultate din erori materiale evidente sau date neactualizate, entitatea obligată poate solicita clarificări clientului, înainte de raportare. În situația în care informațiile nu sunt remediate, obligația de raportare subzistă integral.

În ansamblu, noul cadru european nu modifică principiile fundamentale stabilite de Legea nr. 129/2019, însă consolidează semnificativ cerințele de substanță, verificare și documentare, transformând procesul de identificare a beneficiarului real într-un demers analitic structurat, bazat pe evaluarea efectivă a controlului și pe trasabilitatea completă a deciziilor adoptate.

b) Măsuri simplificate de cunoaștere a clientelei (art. 16 din Lege și art. 15-18 din Norme)

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, pot aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei **exclusiv** pentru **clienții încadrați la un grad de risc redus**.

Recurgerea la măsuri simplificate nu se poate face automat, ci trebuie să se bazeze pe rezultatul evaluării riscurilor. Astfel, entitatea raportoare trebuie să stabilească, pe baza unor criterii obiective și documentate, că riscul asociat clientului sau relației de afaceri este unul redus. Incadrarea într-un **grad de risc redus** se va face luând în considerare **cel puțin** factorii caracteristici de la **art. 16 alin. (2) din Lege**, precum și a oricăror alte informații relevante disponibile.

Aplicarea măsurilor simplificate presupune adaptarea intensității verificărilor și a mecanismelor de monitorizare, fără eliminarea obligațiilor fundamentale de cunoaștere a clientelei și de supraveghere continuă a relației de afaceri. Simplificarea poate viza, în funcție de nivelul de risc identificat:

- reducerea volumului de informații și documente colectate pentru identificarea clientului și a beneficiarului real;
- simplificarea procesului de verificare a identității;
- limitarea nivelului de detaliu privind scopul și natura relației de afaceri;
- diminuarea frecvenței actualizării informațiilor și documentelor aferente clientelei;
- reducerea intensității monitorizării tranzacțiilor și operațiunilor efectuate.

Cu toate acestea, aplicarea măsurilor simplificate nu exonerează executorii judecătorești de îndeplinirea obligațiilor esențiale de cunoaștere a clientelei. Astfel, aceștia au obligația ca, în toate cazurile, să efectueze identificarea și verificarea identității clientului și a beneficiarului real și să asigure o monitorizare adecvată, continuă, documentată și formalizată a relației de afaceri și a tranzacțiilor desfășurate, pentru a permite depistarea tranzacțiilor neobișnuite sau suspecte.

În situația în care, pe parcursul relației de afaceri, sunt identificate elemente care indică o creștere a nivelului de risc sau apar suspiciuni privind posibile operațiuni de spălare a banilor ori finanțare a terorismului, entitatea are obligația de a înceta aplicarea măsurilor simplificate și de a aplica măsurile standard sau, după caz, măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei, corespunzătoare nivelului de risc reevaluat.

Prin urmare, măsurile simplificate nu constituie o derogare de la obligațiile de conformare prevăzute de legislația AML/CFT, ci reprezintă o ajustare proporțională a intensității măsurilor aplicate, fundamentată pe evaluarea și gestionarea adecvată a riscurilor identificate. Regulamentul nu modifică această logică, dar o face mai strictă. Nu mai este suficientă încadrarea formală a unei categorii de clienți

în risc scăzut, ci fiecare decizie trebuie justificată individual și documentat, pe baza unei analize reale a relației de afaceri

c) **Măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei / persoane expuse public (PEP)** (art. 17, 17¹ și 17² din Lege și art. 15-18 din Norme)

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, în plus față de măsurile standard de cunoaștere a clientelei, au obligația să aplice măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei pentru clienții încadrați la un **grad de risc ridicat**, inclusiv în toate situațiile care, prin natura lor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, cum ar fi:

- în cazul **relațiilor de afaceri și tranzacțiilor care implică persoane din țări care:**
 - *nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;*
 - *sunt cunoscute la nivel internațional ca fiind țări necooperante.*
- în cazul **tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse public** sau cu clienți ai căror beneficiari reali sunt persoane expuse public, inclusiv pentru o perioadă de cel puțin 12 luni începând cu data de la care respectiva persoană nu mai ocupă o funcție publică importantă;
- în cazul persoanelor fizice sau juridice stabilite în țări terțe identificate de Comisia Europeană drept **țări terțe cu grad înalt de risc;**

Statutul de persoană expusă public trebuie avut în vedere și după încetarea exercitării funcției publice importante. În acest sens, măsurile suplimentare se aplică pentru o perioadă de cel puțin 12 luni de la data la care persoana a încetat să mai ocupe funcția publică importantă, precum și ulterior, atât timp cât evaluarea riscurilor justifică menținerea acestora.

Totodată, executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, **au obligația să examineze contextul și scopul tuturor tranzacțiilor care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:**

- ✓ sunt tranzacții *complexe;*
- ✓ sunt tranzacții *cu valori neobișnuit de mari;*
- ✓ *nu se încadrează în tiparul obișnuit;*
- ✓ *nu au un scop economic, comercial sau legal evident.*

În aceste situații, executorii judecătorești trebuie să documenteze analiza efectuată și să intensifice monitorizarea relației cu clientul, în vederea stabilirii dacă tranzacțiile sau activitățile respective prezintă indicii de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și dacă este necesară transmiterea unui raport de tranzacții suspecte către Oficiu.

Înainte de aplicarea măsurilor suplimentare, entitatea raportoare are obligația de a evalua și documenta existența unui risc ridicat, pe baza factorilor de risc relevanți prevăzuți de legislația aplicabilă și de politicile interne de administrare a riscurilor. În acest sens, situațiile care pot indica un risc potențial ridicat sunt prevăzute, cu titlu exemplificativ, la art. 17 alin. (14) din Lege, fără ca enumerarea legală să aibă caracter limitativ. Prin urmare, entitatea trebuie să analizeze și orice alte circumstanțe sau elemente care, prin natura lor, pot genera un nivel ridicat de risc AML/CFT.

Măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei presupun obținerea unor informații și documente suplimentare privind clientul, beneficiarul real, scopul relației de afaceri și natura

operațiunilor desfășurate, precum și efectuarea unor verificări extinse utilizând surse independente și fiabile, inclusiv baze de date publice, surse deschise sau verificări online relevante.

În cadrul acestor măsuri, entitatea are obligația de a obține informații suplimentare privind:

- *clientul și activitatea acestuia;*
- *natura și scopul relației de afaceri (analiza mai detaliată a scopului relației de afaceri);*
- *sursa fondurilor utilizate în cadrul relației de afaceri sau al tranzacțiilor;*
- *sursa averii clientului și a beneficiarului real;*
- *justificarea economică, comercială sau legală a tranzacțiilor efectuate ori propuse;*
- *structura de proprietate și control a clientului;*
- *activitatea desfășurată și profilul economic al clientului;*
- *monitorizare intensificată.*

În funcție de natura și nivelul riscurilor identificate, măsurile suplimentare pot include și:

- *obținerea de informații extinse privind împuterniciții sau reprezentanții clientului;*
- *verificări suplimentare referitoare la sediul, ocupația, activitatea economică și sursa veniturilor clientului;*
- *analiza volumului activelor și a fluxurilor financiare;*
- *efectuarea unor verificări aprofundate privind beneficiarul real, inclusiv prin reducerea pragului de deținere relevant utilizat în procesul de identificare și verificare.*

Aplicarea măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei trebuie să fie documentată în mod corespunzător. Dosarul clientului ar trebui să cuprindă, după caz:

- *justificarea încadrării clientului în categoria de risc ridicat;*
- *rezultatele verificărilor privind statutul de PEP;*
- *documentele și informațiile utilizate pentru stabilirea sursei averii și a sursei fondurilor;*
- *aprobările conducerii, atunci când acestea sunt necesare;*
- *rezultatele monitorizării continue și ale reanalizării periodice a riscului;*
- *motivele care au stat la baza menținerii, modificării sau încetării relației de afaceri.*

Măsuri suplimentare aplicabile persoanelor expuse public (PEP)

În cazul tranzacțiilor ocazionale sau al relațiilor de afaceri cu persoane expuse public sau care au ca beneficiar real persoane expuse public, executorii judecătorești au obligația de a aplica, pe lângă măsurile standard de cunoaștere a clientelei, următoarele măsuri suplimentare:

- *obțin aprobarea conducerii de rang superior pentru stabilirea sau continuarea relațiilor de afaceri cu astfel de persoane;*
- *adoptă măsuri adecvate pentru a stabili sursa averii și sursa fondurilor implicate în relații de afaceri sau în tranzacții cu astfel de persoane;*
- *efectuează în mod permanent o monitorizare sporită a respectivelor relații de afaceri.*

Măsurile suplimentare aplicabile persoanelor expuse public se extind și asupra membrilor de familie ai acestora, precum și asupra persoanelor cunoscute ca fiind asociați apropiați ai persoanelor expuse public, în condițiile prevăzute de Legea nr. 129/2019.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul (UE) 2024/1624 menține definiția persoanelor expuse politic (PEP) din Legea nr. 129/2019, însă consolidează semnificativ modul de aplicare a măsurilor de cunoaștere aferente acestei categorii, printr-o abordare mai structurată și mai strictă, clarificând conținutul minim al măsurilor de precauție sporită (EDD) pentru această categorie.

În același timp, accentul este mutat pe aplicarea efectivă și documentată a acestor măsuri, aprobarea conducerii trebuind să reflecte o evaluare reală a riscului, nu doar o formalitate procedurală.

Totodată sunt definite clar și cerințele privind monitorizarea relației de afaceri, care trebuie să fie continuă și adaptată evoluției riscului, inclusiv în funcție de schimbările intervenite în statutul sau poziția PEP. Astfel, o altă noutate importantă privește persoanele care încetează să mai dețină funcții publice importante. Pentru acestea, măsurile de precauție nu încetează automat, ci se mențin pe baza unei evaluări a riscului rezidual, pentru o perioadă de minimum 12 luni sau atât timp cât riscul persistă.

Regulamentul extinde, de asemenea, sfera persoanelor relevante pentru analiza riscului PEP, incluzând membrii de familie și persoanele cunoscute ca asociați apropiați, precum și beneficiarii unor produse de asigurare, cu obligații specifice la momentul plății sau cesiunii polițelor.

În ansamblu, nu se modifică noțiunea de PEP, dar se urmărește uniformizarea aplicării acestui concept la nivel european și se accentuează caracterul efectiv, proporțional și documentat al măsurilor de precauție, cu integrarea mai riguroasă a riscului PEP în evaluarea generală a clientului.

4.6. Raportarea tranzacțiilor suspecte (RTS) (în aplicarea art. 6, art. 8, art. 9 și art. 11 alin. (9) din Lege și art. 19 din Norme)

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, sunt obligați să transmită **de îndată și exclusiv** Oficiului un **raport pentru tranzacții suspecte (RTS)** dacă, **după aplicarea tuturor măsurilor de cunoaștere a clientele și de evaluare a riscurilor, cunosc, suspectează sau au motive rezonabile să suspecteze** că:

- ✓ **bunurile** provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului;
sau
- ✓ **informațiile** pe care entitatea raportoare le deține pot folosi pentru impunerea prevederilor Legii 129/2019.

Obligația de raportare intervine, de asemenea, în următoarele situații:

- **o tranzacție sau mai multe tranzacții care au fost efectuate** și care au legătură cu activitatea clientului prezintă elemente de suspiciune cu privire la săvârșirea unor fapte de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

- **există motive de suspiciune**, atunci când executorul judecătoresc **nu este în măsură să aplice măsurile de cunoaștere a clientele** în legătură cu clientul respectiv.

- există suspiciuni sau **motive rezonabile să se suspecteze** că anumite tranzacții, operațiuni sau activități:

- ✓ au ca obiect bunuri ce provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului; și
- ✓ implică persoane pentru care a fost identificată o neconcordanță privind informațiile referitoare la beneficiarul real, între datele disponibile în registrele centrale ale beneficiarilor reali și informațiile deținute de executorul judecătoresc.

Raportul pentru tranzacțiile suspecte se transmite Oficiului, numai în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către Oficiu, în forma și conținutul stabilite prin ordin al președintelui Oficiului. Rapoartele care nu respectă forma și conținutul stabilite prin Ordinul președintelui ONPCSB se returnează executorului judecătoresc, iar obligația de raportare se consideră neîndeplinită până la

remediarea deficiențelor constatate, care trebuie realizată în termen de maximum 2 zile lucrătoare de la data comunicării acestora.

Transmiterea raportului pentru tranzacții suspecte (RTS) către Oficiu de către executorii judecătorești se realizează:

a) **de îndată, anterior efectuării oricărei tranzacții** aferente clientului care are legătură cu suspiciunea identificată, situație în care se aplică mecanismul de suspendare a tranzacției prevăzut la art. 8 alin. (1)-(10) din Legea nr. 129/2019;

b) **în termen de maximum 24 de ore de la realizarea tranzacției suspecte**, în cazul în care abținerea de la efectuarea tranzacției este imposibilă sau în cazul în care neefectuarea acesteia ar zădărnici eforturile de urmărire a beneficiarilor tranzacției suspecte, cu precizarea în raport a motivului pentru care acesta nu a putut fi transmis anterior realizării tranzacției;

c) **de îndată**, în situația în care constată că una sau mai multe tranzacții ori operațiuni care au fost efectuate și care au legătură cu activitatea clientului prezintă suspiciuni de **spălare a banilor (SB) sau finanțare a terorismului (FT)**.

În ceea ce privește RTS-urile transmise Oficiului, **executorii judecătorești au obligația să notifice UNEJ, în calitate de organism de autoreglementare.**

Identificarea tranzacțiilor suspecte:

În desfășurarea activității, executorii judecătorești trebuie să ia toate măsurile legale în vederea identificării tranzacțiilor suspecte, indiferent de riscul aferent clientului, de sumele implicate și de modalitatea de realizare a tranzacțiilor, operațiunilor ori activităților.

Aplicarea unor măsuri simplificate de cunoaștere a clientelei nu exonerează executorii judecătorești de obligația de monitorizare a tranzacțiilor și activităților desfășurate de client. În aceste situații, monitorizarea trebuie să fie adecvată riscului identificat și documentată corespunzător.

În cazul aplicării unor măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei, executorii judecătorești trebuie să intensifice nivelul și natura monitorizării relației cu clientul, inclusiv prin analizarea suplimentară a tranzacțiilor și a informațiilor relevante disponibile.

Pentru identificarea eficientă a tranzacțiilor suspecte, executorii judecătorești trebuie să stabilească și să utilizeze, în funcție de natura activității desfășurate și de riscurile identificate, criterii, parametri și tipologii care permit diferențierea între operațiunile obișnuite și cele neobișnuite.

Astfel de indicatori pot include, fără a se limita la:

- limite valorice stabilite în funcție de tipologia clientului, natura serviciului sau tipul tranzacției;
- tipuri și frecvențe de tranzacții realizate în raport cu profilul clientului;
- tranzacții incompatibile cu activitatea declarată sau cu situația economică cunoscută a clientului;
- operațiuni complexe sau fără justificare economică aparentă;
- utilizarea unor structuri sau modalități de plată neobișnuite.

În practică, situațiile care pot indica un risc ridicat de spălare a banilor sau finanțare a terorismului nu pot fi, de regulă, identificate pe baza unui singur indicator. Acestea rezultă din analiza cumulativă a mai multor factori de risc, care trebuie coroborați și interpretați în contextul circumstanțelor concrete ale relației de afaceri. Abordarea nu este una rigidă, ci presupune exercitarea judecății profesionale, utilizarea tuturor informațiilor disponibile și evaluarea integrată a comportamentului tranzacțional, în vederea identificării unor elemente rezonabile de suspiciune.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul (UE) 2024/1624 consolidează principiul monitorizării continue, transformându-l într-un proces integrat în activitatea entităților obligate. În cazul executorilor judecătorești, această abordare presupune o atenție permanentă asupra informațiilor și circumstanțelor relevante rezultate în contextul activității profesionale și al dosarelor instrumentate, în vederea identificării unor modificări sau elemente care pot influența evaluarea riscului de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Monitorizarea nu trebuie privită ca o verificare punctuală, realizată exclusiv la începutul relației cu persoana relevantă, ci ca un proces continuu, proporțional cu riscurile identificate și adaptat informațiilor disponibile pe parcursul desfășurării activității.

Regulamentul (UE) 2024/1624 consolidează și uniformizează la nivel european cadrul privind raportarea tranzacțiilor suspecte către unitățile de informații financiare (FIU), menținând principiile generale consacrate de Legea nr. 129/2019, dar introducând cerințe suplimentare privind standardizarea, celeritatea și organizarea procesului de raportare.

O noutate relevantă constă în accentuarea obligației de cooperare deplină și proactivă cu FIU. Suspiciunea trebuie raportată indiferent de valoarea operațiunii, inclusiv atunci când sunt identificate tentative de efectuare a unor operațiuni suspecte sau atunci când măsurile de cunoaștere a clientelei nu pot fi aplicate în mod corespunzător.

Pentru activitatea executorilor judecătorești, această obligație trebuie analizată prin raportare la particularitățile profesiei. Elementele care pot genera o suspiciune pot rezulta, de exemplu, din natura și circumstanțele operațiunilor efectuate în cadrul dosarului, din identitatea și profilul persoanelor implicate, din sursa și destinația fondurilor, din comportamentul acestora sau din existența unor circumstanțe neobișnuite ori lipsite de o justificare economică sau juridică aparentă.

Regulamentul detaliază și standardizează procesul de răspuns la solicitările FIU, stabilind un termen general de cinci zile lucrătoare pentru transmiterea informațiilor, cu posibilitatea reducerii acestuia în situații urgente sau a prelungirii sale de către FIU, în funcție de necesitățile analizei financiare.

Un element important îl reprezintă fundamentarea suspiciunii pe o analiză integrată a mai multor factori relevanți. În această evaluare trebuie avute în vedere, după caz, profilul persoanei și al celorlalte persoane implicate, natura și circumstanțele operațiunilor, coerența acestora cu informațiile disponibile, profilul de risc, precum și orice alte împrejurări relevante cunoscute în exercitarea activității profesionale.

Se consolidează astfel abordarea bazată pe risc și necesitatea corelării informațiilor obținute în cadrul procesului de cunoaștere a clientelei cu datele și circumstanțele identificate ulterior. Pentru executorul judecătoresc, acest lucru presupune ca informațiile relevante existente în cadrul activității profesionale să fie analizate în mod coroborat, atunci când acestea pot contribui la identificarea unor indicii de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

În plan operațional, Regulamentul introduce o abordare mai standardizată a formatului de raportare a suspiciunilor și a transmiterii evidențelor tranzacțiilor, prin utilizarea unor standarde tehnice stabilite la nivel european. Această evoluție urmărește uniformizarea practicilor de raportare și facilitarea schimbului de informații între autoritățile competente din statele membre.

De asemenea, este reglementată expres protecția persoanelor implicate în procesul de raportare, inclusiv a responsabilului cu conformitatea și a altor angajați, aceștia fiind protejați împotriva oricărei forme de represalii sau tratament inechitabil ca urmare a îndeplinirii obligațiilor de raportare, în completarea cadrului general de protecție a avertizorilor de integritate.

În cazul profesiilor juridice, Regulamentul menține anumite particularități legate de secretul profesional și de informațiile protejate de acesta. Protecția nu operează însă în situațiile în care activitatea profesională este utilizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului, în limitele și condițiile stabilite de cadrul european aplicabil.

În concluzie, Regulamentul (UE) 2024/1624 nu schimbă principiul fundamental al raportării suspiciunilor consacrat de cadrul AML/CFT, însă îl consolidează printr-o abordare mai uniformă și mai detaliată la nivel european. Principalele direcții de noutate vizează *monitorizarea continuă, fundamentarea suspiciunii pe o analiză integrată și bazată pe risc, standardizarea raportării, termene procedurale mai clare, cooperarea sporită cu FIU și protecția persoanelor implicate în procesul de raportare.*

4.7. Raportarea tranzacțiilor cu numerar (RTN) (în aplicarea art. 7 și art. 8 alin. (12) din Lege și art. 20-21 din Norme)

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare au obligația de a transmite Oficiului un raport privind **tranzacțiile cu numerar (RTN)** pentru orice operațiune în numerar, în lei sau în valută, a cărei **limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro**. Obligația de raportare se aplică atât tranzacțiilor individuale, cât și *operațiunilor care au legătură între ele* și care, cumulativ, ating sau depășesc echivalentul în lei al plafonului de 10.000 euro.

În sensul Legii nr. 129/2019 și al Normelor de aplicare, *operațiuni care au o legătură între ele* reprezintă operațiuni a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici decât echivalentul în lei a limitelor minime prevăzute de lege care au elemente comune cum ar fi:

- *părțile tranzacțiilor, inclusiv beneficiarii reali,*
- *natura sau categoria în care se încadrează tranzacțiile și*
- *sumele implicate.*

Raportul privind tranzacțiile cu numerar se transmite Oficiului în termen de **3 zile lucrătoare** de la data efectuării tranzacției sau, după caz, de la efectuarea ultimei operațiuni prin care se atinge sau se depășește plafonul de raportare.

Este important de precizat că, în conformitate cu prev. Art. 24. al. (1) lit. f) și art. 8 al. (1) lit. c entitățile raportoare au obligația de a preciza/stabili în procedurile interne de administrare a riscurilor scenariile *ce ar putea da naștere unor tranzacții legate între ele și intervalele de timp relevante în funcție de care se identifică tranzacțiile legate între ele.*

RTN-ul se transmite Oficiului **indiferent de justificările economice sau de documentele/evidențele în baza cărora a fost realizată/înregistrată tranzacția.**

Tranzacțiile în valută se calculează la cursul oficial al Băncii Naționale a României al valutei aferente din ziua în care s-a realizat tranzacția.

În situația în care tranzacțiile cu numerar sunt derulate prin intermediul unei instituții de credit sau al unei instituții financiare, obligația de raportare revine acesteia, în conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr. 129/2019, cu excepția operațiunilor pentru care legea stabilește în mod expres o altă entitate raportoare.

Raportul pentru tranzacțiile cu sume în numerar se transmite Oficiului, numai în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către Oficiu, în forma și conținutul stabilite prin ordin al președintelui Oficiului.

Exemple specifice activității executorilor judecătorești:

- *încasări fracționate efectuate de același debitor care, cumulate, depășesc plafonul legal;*

- *distribuirea sumelor rezultate din executare, atunci când executorul primește efectiv numerar și sunt îndeplinite condițiile de raportare.*

4.8. Păstrarea documentelor și protecția datelor cu caracter personal (în aplicarea art. 21 și 22 din Lege și art. 22 din Norme)

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, au obligația de a păstra, în format letric sau electronic, pe întreaga durată a relației de afaceri cu clientul, precum și pentru o perioadă de **5 ani** de la încetarea acestora ori de la data efectuării tranzacției ocazionale, următoarele documente și informații:

a) Documentele și informațiile obținute prin aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei, într-o formă admisă în procedurile judiciare, precum:

- *copii ale documentelor de identificare ale clientului;*
- *documentele și informațiile rezultate în urma verificărilor efectuate cu privire la identitatea clientului și, după caz, a beneficiarului real;*
- *documentele și informațiile rezultate în urma monitorizării relației de afaceri și a operațiunilor efectuate;*
- *informațiile și documentele obținute prin utilizarea mijloacelor de identificare electronică sau prin orice alt proces de identificare sigură, la distanță ori electronică, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de Autoritatea pentru Digitalizarea României, atunci când acestea sunt disponibile*
- *orice alte documente și informații obținute în procesul de aplicare a măsurilor de cunoaștere a clientelei, potrivit legislației aplicabile.*

b) Documentele justificative și evidențele tranzacțiilor, în original sau în copie admisă în procedurile judiciare, inclusiv:

- *fișe și evidențe financiar-contabile, documente privind încasările și plățile, precum și orice alte documente necesare identificării și urmăririi operațiunilor;*
- *corespondența profesională și documentele aferente tranzacțiilor care prezintă relevanță pentru stabilirea naturii, scopului și desfășurării operațiunilor;*
- *documentele justificative privind operațiunile efectuate în cadrul operațiunilor specifice;*
- *rezultatele analizelor și verificărilor efectuate cu privire la client, beneficiar real și operațiunile acestora;*
- *rezultatele analizelor efectuate cu privire la client și la tranzacțiile acestuia, inclusiv solicitările formulate pentru stabilirea istoricului și a scopului tranzacțiilor complexe, neobișnuit de mari sau care prezintă un grad ridicat de risc.*

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, stabilesc prin normele interne măsurile privind păstrarea evidențelor și a tuturor documentelor, precum și modalitatea de arhivare, protejare și acces la acestea.

La solicitarea scrisă a autorităților competente în domeniul prevenirii, depistării și investigării spălării banilor și finanțării terorismului, executorii judecătorești au obligația de a prelungi perioada de păstrare a documentelor, fără ca această prelungire să depășească **5 ani** peste termenul legal inițial.

La expirarea perioadei legale de păstrare, executorii judecătorești au obligația de a șterge sau distruge datele cu caracter personal, cu excepția situațiilor în care alte dispoziții legale impun păstrarea acestora pentru o perioadă mai îndelungată.

Pe lângă documentele prevăzute anterior, executorii judecătorești au obligația de a înregistra și păstra în evidențele proprii, în format letric sau electronic, precum și de a le pune la dispoziția autorităților competente, la solicitarea acestora, următoarele categorii de documente:

- politicile, normele, procedurile și mecanismele interne prevăzute de art. 24 alin. (1)–(3) din Legea nr. 129/2019;
- documentele care atestă îndeplinirea obligațiilor legale privind instruirea și verificarea personalului;
- documentele care dovedesc îndeplinirea obligațiilor legale referitoare la evaluarea și gestionarea riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului;
- orice alte evidențe și documente a căror păstrare este impusă de legislația aplicabilă în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

Documentele și informațiile păstrate în aplicarea obligațiilor privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului sunt tratate cu respectarea obligațiilor de confidențialitate profesională și a legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul pune accent pe trasabilitatea deciziilor adoptate în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Pentru executorii judecătorești, aceasta presupune păstrarea nu doar a documentelor și informațiilor colectate în cadrul aplicării măsurilor AML/CFT, ci și a elementelor care permit înțelegerea și verificarea raționamentului care a stat la baza măsurilor și deciziilor adoptate.

Astfel, documentația aferentă activităților care intră sub incidența cadrului AML/CFT trebuie să permită reconstituirea, după caz, a modului în care au fost identificate, evaluate și gestionate riscurile, precum și a motivelor care au stat la baza unei eventuale decizii de raportare sau a altor măsuri adoptate.

În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, Regulamentul permite, în condiții stricte de necesitate și proporționalitate, prelucrarea inclusiv a unor categorii speciale de date și a datelor referitoare la condamnări penale și infracțiuni, atunci când acestea sunt relevante pentru îndeplinirea obligațiilor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului. Această prelucrare este condiționată de existența unor garanții adecvate, respectiv informarea clienților, utilizarea unor surse fiabile și actualizate, evitarea efectelor discriminatorii și asigurarea unui nivel ridicat de securitate a datelor.

Totodată, este reafirmat principiul potrivit căruia datele colectate și prelucrate în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului nu pot fi utilizate ulterior în scopuri comerciale sau în alte scopuri incompatibile cu cel pentru care au fost colectate. Regulamentul permite, de asemenea, adoptarea unor decizii automatizate sau bazate pe inteligență artificială, însă numai cu respectarea unor condiții stricte, inclusiv intervenție umană semnificativă și posibilitatea explicării și contestării deciziei de către client.

Regulamentul consolidează obligația de păstrare a evidențelor relevante pentru demonstrarea respectării cerințelor AML/CFT. În cazul executorilor judecătorești, documentația trebuie să includă, după caz, informațiile și documentele obținute în cadrul măsurilor de cunoaștere a clientelei, rezultatele evaluărilor de risc, documentele și informațiile care au stat la baza identificării sau excluderii unei suspiciuni, precum și evidențele operațiunilor și măsurilor întreprinse în îndeplinirea obligațiilor AML/CFT.

Perioada standard de păstrare este de cinci ani de la încetarea relației de afaceri sau de la efectuarea tranzacției ocazionale, cu posibilitatea prelungirii acesteia în condiții strict justificate, la solicitarea autorităților competente sau în contextul unor proceduri în curs. De asemenea, este prevăzută obligația de ștergere a datelor la expirarea termenului de păstrare, în lipsa unei justificări legale pentru conservarea acestora.

Regulamentul introduce și flexibilitate în ceea ce privește modalitatea de păstrare a evidențelor. Nu este întotdeauna necesară păstrarea unei copii fizice a fiecărui document, dacă existența și conținutul acestuia pot fi identificate printr-o referință corespunzătoare, cu condiția ca informația să poată fi pusă la dispoziția autorităților competente într-un mod rapid, complet și verificabil și să fie garantată integritatea acesteia.

În ceea ce privește accesul autorităților competente, entitățile obligate trebuie să dispună de sisteme care să permită furnizarea rapidă, completă și securizată a informațiilor privind relațiile de afaceri din ultimii cinci ani, inclusiv natura acestora, la solicitarea FIU sau a altor autorități competente. Accesul la date trebuie realizat prin canale sigure, care să garanteze confidențialitatea deplină a solicitărilor.

În ansamblu, noul cadru european nu modifică substanțial prevederile existente în materie de protecție a datelor și evidențe, dar le rafinează prin standarde mai clare de securitate, proporționalitate, trasabilitate și acces controlat al autorităților la informațiile relevante.

4.9. Comunicarea datelor și informațiilor solicitate de ONPCSB *(în aplicarea art. 33 alin. (1)-(4) din Lege și art. 23 alin. (1) din Norme)*

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, au obligația de a transmite direct Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor datele și informațiile solicitate, exclusiv în format electronic:

- în termen de **cel mult 15 zile** de la data primirii solicitării;
- în termenul indicat de Oficiu, în cazul solicitărilor marcate ca având caracter de urgență.

Această obligație subzistă indiferent dacă executorul judecătoresc a transmis sau nu un raport de tranzacții suspecte, în condițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 129/2019.

Datele și informațiile comunicate de executorii judecătorești sunt prelucrate și utilizate de Oficiu în condiții de strictă confidențialitate, cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor cu caracter personal și aplicarea măsurilor corespunzătoare de securitate a prelucrării acestora.

În vederea îndeplinirii corespunzătoare a acestor obligații legale, executorii judecătorești au obligația de a dispune de proceduri interne și mecanisme de lucru care să permită furnizarea completă, corectă și promptă a informațiilor solicitate de împuterniciții Oficiului sau ai altor autorități competente.

Transmiterea informațiilor se realizează prin canale de comunicare securizate care să garanteze confidențialitatea deplină a solicitărilor și a datelor furnizate. Acestea pot viza inclusiv verificarea dacă executorul judecătoresc are sau a avut, în ultimii 5 ani, o relație de afaceri cu anumite persoane, precum și stabilirea naturii relației respective.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Obligația de răspuns la solicitările autorităților este completată în Regulament de necesitatea de a se asigura coerența și integralitatea informațiilor furnizate, astfel încât acestea să reflecte atât datele, cât și contextul decizional.

4.10. Restricții de divulgare și protecția angajaților (în aplicarea art. 37 alin. (2) și (3), art. 38 alin. (1) și (2) din Lege și art. 23 alin. (4) și (5) din Norme)

Executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, au obligația să **asigure protecția din punct de vedere juridic a angajaților** și a reprezentanților lor **care raportează**, fie la nivel intern, fie către Oficiu, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, *față de expunerea la amenințări, la represalii sau la acțiuni ostile, în special la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă*, inclusiv să asigure **confidențialitatea cu privire la identitatea acestora**.

De asemenea, executorii judecătorești au obligația de a institui proceduri interne adecvate prin care angajații sau persoanele aflate într-o poziție similară să poată semnala încălcări ale dispozițiilor legale în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Aceste proceduri trebuie să includă existența unui canal intern de raportare specific, independent și, după caz, anonim, adaptat naturii, dimensiunii și structurii entității raportoare, care să permită transmiterea în condiții de siguranță a sesizărilor și protejarea persoanelor care le formulează.

Executoriilor judecătorești și angajaților acestora care, în exercitarea atribuțiilor, au acces la informații confidențiale obținute în temeiul Legii nr. 129/2019, le este interzisă utilizarea acestor informații în interes personal sau în beneficiul unor terți, atât pe durata desfășurării activității, cât și după încetarea raporturilor de muncă sau de colaborare

Totodată, executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, precum și angajații și colaboratorii acestora care, prin natura atribuțiilor, au acces la informații confidențiale obținute în temeiul Legii nr. 129/2019, **au obligația de a păstra confidențialitatea și de a nu transmite**, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului.

Este interzisă divulgarea către clienții vizați sau către orice terțe persoane a informațiilor referitoare la faptul că:

- au fost transmise, sunt în curs de transmitere sau urmează să fie transmise informații printr-un raport de tranzacții suspecte (RTS);
- este efectuată, urmează să fie efectuată sau poate fi inițiată o analiză privind existența unor suspiciuni de spălare a banilor sau finanțare a terorismului;
- au fost furnizate informații sau documente către Oficiu ori către alte autorități competente, în condițiile legii.

Obligația de confidențialitate se aplică tuturor persoanelor care, prin natura funcției sau atribuțiilor exercitate, au acces la astfel de informații și se menține pe întreaga perioadă prevăzută de dispozițiile legale aplicabile.

Executorii judecătorești trebuie să informeze angajații și colaboratorii care au acces la astfel de informații cu privire la obligația de confidențialitate și la consecințele încălcării acesteia. Potrivit art. 47 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, **folosirea în scop personal a informațiilor confidențiale, transmiterea nelegală a acestora sau divulgarea informațiilor privind rapoartele de tranzacții suspecte ori analiza unor suspiciuni de spălare a banilor sau finanțare a terorismului constituie infracțiuni, în condițiile legii**.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul consolidează protecția procesului de raportare, subliniind importanța menținerii confidențialității atât asupra informațiilor raportate, cât și asupra raționamentului intern care a condus la raportare și consolidează cadrul juridic privind raportarea suspiciunilor prin clarificarea regimului de

protecție aplicabil entităților obligate și, în același timp, prin întărirea interdicției de divulgare a informațiilor referitoare la raportările către FIU.

O primă noutate constă în consacrarea expresă a principiului potrivit căruia raportarea de bună-credință către FIU, efectuată de entitățile obligate sau de angajații ori directorii acestora, nu constituie o încălcare a obligațiilor de confidențialitate contractuale sau legale și nu atrage răspunderea civilă, administrativă sau profesională, chiar și în situația în care suspiciunea nu se confirmă ulterior sau activitatea infracțională nu este dovedită. Această prevedere întărește protecția juridică a raportorilor și reduce riscul de expunere la litigii. Această protecție este relevantă pentru executorii judecătorești, întrucât asigură un cadru juridic pentru îndeplinirea obligației de raportare fără ca simpla formulare, cu bună-credință, a unei suspiciuni să genereze, prin ea însăși, riscul angajării răspunderii pentru prejudiciile pretins cauzate persoanelor vizate.

Regulamentul instituie o interdicție strictă de divulgare a oricărei informații privind existența unei suspiciuni, transmiterea sau intenția de transmitere a unui raport către FIU, precum și desfășurarea unei analize de spălare de bani sau finanțare a terorismului. Această interdicție are rolul de a preveni avertizarea clientului și de a proteja eficiența investigațiilor financiare.

Sunt prevăzute totuși excepții limitate de la această interdicție, în special între entități care desfășoară activități în cadrul aceleiași structuri organizatorice ori profesionale, cu condiția respectării politicilor interne de conformitate și a cerințelor privind protecția datelor și secretul profesional. De asemenea, schimbul de informații este permis între entități implicate în aceeași tranzacție, inclusiv la nivel transfrontalier, atunci când sunt îndeplinite condițiile de echivalență a regimului de reglementare și de protecție a datelor.

Totodată, Regulamentul clarifică faptul că anumite demersuri preventive, prin care o entitate obligată urmărește să împiedice realizarea unei activități ilicite, nu sunt considerate, în condițiile prevăzute de Regulament, o divulgare interzisă. În cazul executorilor judecătorești, orice astfel de demers trebuie însă realizat în limitele atribuțiilor profesionale și ale cadrului legal aplicabil, fără dezvăluirea existenței unei raportări sau a intenției de raportare către FIU.

În ansamblu, noul cadru european menține echilibrul dintre protecția confidențialității investigațiilor financiare și necesitatea cooperării între entități și autorități, consolidând atât protecția juridică a raportorilor de bună-credință, cât și interdicția de divulgare a informațiilor sensibile către clienți sau terți.

4.11. Modul de punere în aplicare a sancțiunilor internaționale (în aplicarea O.U.G. nr. 202/2008 și a Ordinului președintelui ONPCSB nr. 64/2026)

România, în calitate de stat membru al Organizației Națiunilor Unite și al Uniunii Europene, are obligația de a pune în aplicare sancțiunile internaționale instituite prin rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, adoptate în temeiul art. 41 din Carta Organizației Națiunilor Unite, precum și sancțiunile adoptate de Uniunea Europeană în cadrul Politicii Externe și de Securitate Comune.

În conformitate cu prevederile art. 18 din OUG nr. 202/2008, executorii judecătorești, în calitate de entități raportoare, au obligația de a depune toate diligențele necesare, utilizând informațiile și instrumentele disponibile, pentru a se asigura că activitățile desfășurate și operațiunile în care sunt implicați respectă regimul sancțiunilor internaționale, inclusiv măsurile privind înghețarea fondurilor și a resurselor economice.

În aplicarea art. 4 și art. 5 din Ordinul președintelui ONPCSB nr. 64/2026, executorii judecătorești trebuie să adopte și să aplice proceduri interne, măsuri de control și mecanisme de monitorizare care să asigure verificarea sistematică a clienților și a operațiunilor relevante, precum și documentarea verificărilor efectuate, pentru aplicarea măsurilor prevăzute de legislația privind sancțiunile internaționale.

Procedurile interne trebuie să stabilească în mod clar modalitatea de identificare, verificare, monitorizare și gestionare a situațiilor în care persoanele sau entitățile implicate în activitatea executorului judecătoresc sunt supuse unor sancțiuni internaționale.

În conformitate cu **art. 5 din Ordinul nr. 64/2026**, procedurile trebuie să cuprindă cel puțin aspecte privind:

a) **identificarea persoanelor și entităților desemnate**, precum și a fondurilor și resurselor economice supuse sancțiunilor internaționale, inclusiv prin verificarea listelor relevante ale Uniunii Europene și Organizației Națiunilor Unite;

b) **monitorizarea persoanelor și entităților** cu care executorul judecătoresc se află în raporturi juridice și a fondurilor și resurselor economice implicate, pentru identificarea modificărilor sau completărilor regimurilor de sancțiuni;

c) stabilirea **modalității de aplicare, fără întârziere, a măsurilor de înghețare** a fondurilor și resurselor economice și a modalității de informarea a autorităților competente;

d) **întocmirea și păstrarea evidențelor** privind persoanele sau entitățile desemnate și măsurile de înghețare aplicate.

Procedurile se aprobă la nivelul biroului executorului judecătoresc, se aduc la cunoștința persoanelor implicate în activitatea biroului și se **revizuiesc ori de câte ori este necesar**, în special în cazul modificării legislației sau a regimurilor de sancțiuni internaționale.

În vederea aplicării măsurilor prevăzute de legislația privind sancțiunile internaționale, executorii judecătorești trebuie să efectueze verificările necesare pentru a stabili dacă **clienții persoane fizice și persoane juridice, cât și, după caz, beneficiarii reali ai persoanelor juridice** figurează pe listele persoanelor și entităților desemnate. Verificările se efectuează atât înainte de stabilirea relației de afaceri sau efectuarea unei tranzacții ocazionale cât și, ulterior, periodic, precum și ori de câte ori există informații sau indicii privind modificarea ori completarea regimurilor de sancțiuni internaționale, în scopul asigurării unei monitorizări continue și al identificării eventualelor modificări survenite în reglementările privind sancțiunile internaționale.

Pentru efectuarea verificărilor se vor utiliza listele de sancțiuni internaționale disponibile pe site-ul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, la secțiunea „**Sancțiuni internaționale**”, subsecțiunea “Regim sancționatoriu”, pe cele două motoare de căutare disponibile:

-1-motorul de căutare a regimurilor sancționatorii adoptate la nivelul U.E.

<https://www.sanctionsmap.eu>;

-2-motorul de căutare varianta consolidată a regimurilor sancționatorii adoptate la nivelul

consiliului de securitate O.N.U. <https://scsanctions.un.org/consolidated/>.

În situația în care, în exercitarea atribuțiilor profesionale, executorul judecătoresc identifică o persoană, fonduri, resurse economice sau o operațiune care face obiectul unor sancțiuni internaționale, acesta nu va desfășura și nu va permite desfășurarea niciunei activități care ar conduce la încălcarea regimului sancționator și va proceda în conformitate cu dispozițiile OUG nr. 202/2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte acte normative incidente, inclusiv prin informarea, fără întârziere, a autorităților competente, în condițiile prevăzute de lege.

Executorii judecătorești trebuie să păstreze evidența verificărilor efectuate, a persoanelor sau entităților identificate, a fondurilor și resurselor economice vizate, a măsurilor dispuse și, după caz, a raportărilor transmise autorităților competente. Evidențele și documentele justificative trebuie păstrate într-o formă care să permită **verificarea ulterioară a modului în care au fost îndeplinite obligațiile legale** privind sancțiunile internaționale.

Elemente de noutate introduse prin Regulamentul AMLR:

Regulamentul (UE) 2024/1624 introduce un cadru unitar la nivelul Uniunii Europene privind identificarea și tratarea jurisdicțiilor terțe cu impact semnificativ asupra riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului, consolidând indirect mecanismele de aplicare a sancțiunilor internaționale și a măsurilor de precauție aplicabile entităților obligate.

Un element de noutate îl reprezintă clasificarea centralizată, la nivelul Comisiei Europene, a țărilor terțe în funcție de nivelul de risc, cu efect direct asupra intensității măsurilor aplicabile de către entitățile obligate. Astfel, se disting trei categorii principale de jurisdicții:

1. Țări terțe cu deficiențe strategice semnificative (risc ridicat), identificate de Comisie și desemnate ca țări terțe cu risc ridicat, în situațiile în care sunt constatate:

- deficiențe majore în cadrul juridic și instituțional AML/CFT;
- eficiență scăzută în aplicarea măsurilor de prevenire a spălării banilor și finanțării terorismului;
- lipsa unor măsuri adecvate de prevenire a eludării sancțiunilor financiare ONU;
- persistența acestor deficiențe, fără măsuri corective eficiente.

Pentru aceste jurisdicții, entitățile obligate trebuie să aplice măsuri sporite de precauție (Enhanced Due Diligence – EDD) și, după caz, contramăsuri specifice stabilite la nivel european.

Un element de noutate este faptul că lista de contramăsuri poate fi adaptată de Comisie în funcție de riscurile specifice fiecărei jurisdicții, inclusiv la solicitarea statelor membre, ceea ce introduce un mecanism flexibil de reacție la riscuri emergente.

2. Țări terțe cu deficiențe de conformitate, categorie care vizează jurisdicțiile în care deficiențele nu sunt neapărat structurale, dar afectează conformitatea sistemului AML/CFT. În aceste cazuri, Comisia stabilește:

- măsuri sporite de precauție standardizate la nivel UE;
- obligații uniforme pentru entitățile obligate în relațiile cu persoane sau entități din aceste jurisdicții.

Noutatea față de reglementările anterioare constă în standardizarea măsurilor EDD la nivel european, reducând diferențele de aplicare între statele membre.

3. Țări terțe care reprezintă o amenințare gravă și specifică la adresa sistemului financiar al UE

Regulamentul introduce o categorie distinctă, aplicabilă în situații excepționale, atunci când riscul nu poate fi gestionat prin primele două categorii. În aceste cazuri:

- Comisia poate adopta acte delegate pentru identificarea jurisdicțiilor;
- sunt aplicate fie contramăsuri, fie măsuri EDD extinse, în funcție de natura riscului;
- evaluarea ia în considerare inclusiv funcționarea sistemului de sancțiuni, cooperarea internațională și eficiența autorităților din statul terț.

Această categorie reprezintă o extindere a abordării bazate pe risc la nivel macrosistemic, nu doar individual.

Regulamentul introduce mai multe elemente cu impact direct asupra modului de aplicare a sancțiunilor și măsurilor restrictive:

- integrarea explicită a riscurilor privind eludarea sancțiunilor financiare ONU în evaluarea jurisdicțiilor terțe;

- utilizarea evaluărilor și rapoartelor organismelor internaționale de standardizare AML/CFT ca bază de fundamentare a deciziilor Comisiei;
- posibilitatea statelor membre de a impune măsuri suplimentare, cu obligația notificării către Comisie;
- mecanism de revizuire periodică a măsurilor aplicabile fiecărei jurisdicții, pentru a reflecta evoluția riscurilor;
- posibilitatea Comisiei de a uniformiza sau corecta măsurile naționale, atunci când acestea nu sunt proporționale sau nu mai sunt justificate.

Față de Legea nr. 129/2019, Regulamentul aduce o centralizare a evaluării jurisdicțiilor cu risc, o standardizare a măsurilor de precauție aplicabile și o integrare mai clară a riscurilor legate de sancțiunile internaționale și de finanțarea proliferării în analiza AML/CFT. Acest cadru determină o schimbare de abordare: de la evaluări predominant naționale la un sistem european unitar, în care clasificarea țărilor terțe și intensitatea măsurilor aplicate sunt determinate preponderent la nivelul Comisiei Europene.

IV.B. RĂSPUNDEREA ȘI SANCTIUNILE APLICABILE PENTRU ÎNCĂLCAREA OBLIGAȚIILOR LEGALE (art. 43 și 44 din Lege)

Nerespectarea obligațiilor prevăzute de legislația aplicabilă în domeniul prevenirii spălării banilor/finanțării terorismului poate atrage răspunderea disciplinară, contravențională, administrativă, civilă sau penală, după caz, atât pentru entitățile raportoare, cât și pentru persoanele responsabile de conducerea, administrarea ori implementarea măsurilor de conformitate.

În conformitate cu prevederile Legii, pot constitui încălcări ale obligațiilor AML/CFT, fără a se limita la acestea:

- neimplementarea unor politici, mecanisme, norme și proceduri interne adecvate de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;
- lipsa evaluării și actualizării periodice a riscurilor AML/CFT asociate activității desfășurate;
- neaplicarea măsurilor standard, simplificate sau suplimentare de cunoaștere a clientelei;
- neidentificarea sau neverificarea beneficiarului real;
- lipsa monitorizării continue a relațiilor de afaceri și a tranzacțiilor;
- neîndeplinirea obligațiilor de raportare către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
- ignorarea sau omiterea analizării indicatorilor și factorilor de risc specifici activităților susceptibile de a facilita spălarea banilor, finanțarea terorismului ori acte de corupție;
- facilitarea directă sau indirectă a unor operațiuni ce pot avea legătură cu fapte de corupere a funcționarilor publici străini în cadrul operațiunilor economice internaționale.
- neconservarea documentelor și evidențelor conform termenelor prevăzute de lege;
- neasigurarea instruirii periodice a personalului;
- nerespectarea obligațiilor privind aplicarea sancțiunilor internaționale și a măsurilor restrictive și neimplementarea măsurilor privind verificarea/consultarea listelor privind sancțiunile internaționale;
- divulgarea neautorizată a informațiilor privind raportările de tranzacții suspecte sau verificările efectuate de autoritățile competente.

În funcție de natura și gravitatea faptelor constatate, autoritățile competente pot dispune aplicarea unor sancțiuni contravenționale sau administrative inclusiv: avertisment, amenda contravențională și sancțiuni contravenționale complementare, în condițiile legii.

Pentru **persoanele fizice**, nerespectarea obligațiilor instituite prin Legea nr. 129/2019 atrage aplicarea sancțiunilor contravenționale, care pot consta fie într-un avertisment, fie într-o amendă

contravențională. Cuantumul amenzii variază, în funcție de dispoziția legală încălcată, între 5.000 lei și 150.000 lei, conform prevederilor art. 43 din Legea nr 129/2019.

Pentru **persoanele juridice**, nerespectarea obligațiilor prevăzute de Legea nr. 129/2019 se sancționează cu avertisment sau amendă contravențională, ale cărei limite de bază sunt identice cu cele aplicabile persoanelor fizice, respectiv între 5.000 lei și 150.000 lei și plafonul maxim al amenzilor se majorează cu 10% din veniturile totale raportate de persoana juridică în exercițiul financiar anterior. Sancțiunile și măsurile pot fi aplicate membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care sunt responsabile de încălcarea legii.

Pe lângă sancțiunea amenzii contravenționale, pot fi aplicate contravenientului una sau mai multe dintre următoarele **sancțiuni contravenționale complementare**:

- a. confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție;
- b. suspendarea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității operatorului economic, pe o durată de la o lună la 6 luni;
- c. retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv;
- d. blocarea contului bancar pe o durată de la 10 zile la o lună;
- e. anularea avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
- f. închiderea sucursalei sau a altui sediu secundar;
- g. o declarație publică în care se identifică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
- h. un ordin prin care se impune persoanei fizice sau juridice să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;
- i. o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere în entitățile raportoare împotriva oricărei persoane cu responsabilități de conducere într-o entitate obligată sau a oricărei alte persoane fizice declarate responsabilă de încălcare.

Faptele care întrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni se supun dispozițiilor legislației penale aplicabile, inclusiv prevederilor Legii nr. 129/2019, Legii nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, O.U.G. nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale și ale Codului penal.

V. IDENTIFICAREA TRANZACȚIILOR SUSPECTE ÎN ACTIVITATEA EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI: EXEMPLE DE INDICATORI DE SUSPICIUNE ȘI POSIBILE SCENARII DE SPĂLAREA BANILOR

5.1 Scopul capitolului

Prezentul capitol are ca obiectiv identificarea principalelor modalități prin care serviciile și activitățile desfășurate de executorii judecătorești pot fi utilizate, intenționat sau neintenționat, pentru:

- disimularea originii ilicite a unor fonduri sau bunuri;
- transferarea valorii între persoane sau entități;
- ascunderea beneficiarului real;
- transformarea unor fonduri sau active în venituri aparent legitime;
- stratificarea tranzacțiilor;
- integrarea în circuitul economic a unor fonduri provenite din infracțiuni;
- finanțarea terorismului sau eludarea măsurilor restrictive/sancțiunilor internaționale.

Executorul judecătoresc nu are obligația de a stabili existența unei infracțiuni predicat sau de a efectua o anchetă penală. Rolul său în cadrul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului este de a identifica elementele neobișnuite, de a aplica măsurile de cunoaștere și monitorizare prevăzute de cadrul legal aplicabil, de a documenta analiza efectuată și de a sesiza situațiile care generează o suspiciune rezonabilă, prin transmiterea informațiilor și a documentelor relevante către autoritățile competente, în condițiile și termenele prevăzute de lege.

Activitatea executorului judecătoresc are particularități importante pentru analiza AML/CFT: operațiunii financiare realizate în cadrul punerii în executare a titlurilor executorii (de exemplu: *distribuirea sumelor, valorificarea bunurilor, plăți prin conturile speciale ale executorului*, etc), recuperarea pe cale amiabilă a creanțelor, activitățile privind bunuri și valorificarea acestora, precum și alte atribuții prevăzute de lege. Aceste atribuții rezultă din Legea nr. 188/2000.

Principiul fundamental: existența titlului executoriu nu exclude riscul AML/CFT. Faptul că o creanță este constatată printr-un titlu executoriu nu înseamnă, prin el însuși, că:

- originea economică a creanței este legitimă;
- părțile nu sunt afiliate;
- beneficiarul real este cel declarat;
- fondurile implicate nu provin din infracțiuni;
- operațiunea nu face parte dintr-un mecanism mai amplu de spălare a banilor.

Executorul judecătoresc nu reevaluează legalitatea hotărârii sau a titlului executoriu în afara competențelor sale. Din perspectiva AML/CFT, însă, acesta trebuie să fie atent la **circumstanțele economice și financiare neobișnuite care îi devin cunoscute în cadrul activității profesionale**.

FATF subliniază că profesioniștii juridici pot fi utilizați în mecanisme de spălare a banilor tocmai pentru că anumite servicii juridice conferă tranzacțiilor aparență de legitimitate și acces la mecanisme juridice specializate. Printre vulnerabilitățile identificate se află utilizarea conturilor profesionale, tranzacțiile imobiliare, complexitatea structurilor de proprietate și anumite litigii.

Identificarea și evaluarea indicatorilor de suspiciune reprezintă un element de bază al mecanismelor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, având rolul de a sprijini executorii judecătorești în recunoașterea situațiilor, comportamentelor, operațiunilor sau circumstanțelor care, în contextul activităților profesionale desfășurate, pot indica utilizarea unor operațiuni sau a sistemului financiar în scopuri ilicite.

Indicatorii de suspiciune nu au caracter exhaustiv și nu constituie, în mod individual, dovada existenței unei activități de spălare a banilor, de finanțare a terorismului ori a altor infracțiuni asociate. Existența unuia sau a mai multor indicatori poate impune însă efectuarea unor verificări suplimentare și realizarea unei analize bazate pe risc, cu luarea în considerare, după caz, a identității și profilului persoanelor implicate, a naturii și circumstanțelor operațiunii, a scopului acesteia, a sursei și destinației fondurilor, a documentelor și informațiilor disponibile, precum și a tuturor celorlalte circumstanțe relevante ale situației analizate.

În cazul executorilor judecătorești, evaluarea indicatorilor de suspiciune trebuie realizată în raport cu particularitățile activităților care intră sub incidența legislației privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, fără ca existența unui indicator izolat să conducă, în mod automat, la concluzia existenței unei activități ilicite. Analiza trebuie să urmărească identificarea și coroborarea elementelor relevante și să permită fundamentarea corespunzătoare a măsurilor adoptate, inclusiv, după caz, a deciziei de raportare către FIU.

5.2 Circumstanțe atipice — cadru general

În exercitarea atribuțiilor profesionale, executorii judecătorești pot întâlni circumstanțe atipice sau neobișnuite, indiferent de natura procedurilor derulate (cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile sau de entități comerciale în cadrul procedurilor de valorificare a bunurilor sau operațiunii financiare realizate în cadrul procedurii de executare silită, alte activități specifice), care pot indica riscuri asociate spălării banilor sau finanțării terorismului.

Prin circumstanțe atipice se înțeleg acele situații care se abat de la tiparele obișnuite ale activității profesionale și care, prin natura, complexitatea, frecvența sau lipsa unei justificări economice ori juridice aparente, pot ridica suspiciuni cu privire la legalitatea operațiunilor.

În acest context, pot constitui indicatori de risc, fără a se limita la aceștia, următoarele:

- implicarea unor structuri juridice complexe, fără o justificare economică evidentă;
- desfășurarea unor tranzacții sau operațiuni cu valori neobișnuit de mari, raportat la situația cunoscută a părților implicate;
- utilizarea unor intermediari, reprezentanți sau persoane interpuse, fără o justificare clară;
- modificări frecvente sau nejustificate ale comportamentului părților pe parcursul procedurilor;
- furnizarea de informații incomplete, inconsecvente sau dificil de verificat;
- existența unor tranzacții succesive sau corelate, care, analizate în ansamblu, pot indica încercări de disimulare a originii fondurilor;
- refuzul sau evitarea furnizării de informații relevante ori prezentarea unor documente cu aparență de neautenticitate;
- implicarea unor jurisdicții sau entități cunoscute pentru niveluri ridicate de risc, fără o justificare adecvată.

Executorii judecătorești au obligația de a manifesta o diligență sporită în identificarea și analizarea acestor circumstanțe, în vederea prevenirii utilizării activității profesionale în scopul disimulării originii ilicite a fondurilor sau al finanțării terorismului.

În mod specific, în cadrul procedurilor de verificare a solvabilității debitorului, a disponibilităților bănești, a bunurilor deținute și a capacității de plată, executorii judecătorești pot identifica circumstanțe atipice sau neobișnuite, susceptibile de a indica riscuri asociate spălării banilor. În acest context, se impune acordarea unei atenții sporite următoarelor situații:

- efectuarea de tranzacții imobiliare la valori semnificativ subevaluate sau supraevaluate, având în vedere vulnerabilitatea ridicată a sectorului imobiliar la riscurile de spălare a banilor;
- realizarea de către creditori sau alte părți implicate a unor tranzacții ce presupun transferul unor sume importante de bani, al unor titluri de valoare (precum acțiuni sau obligațiuni) ori al altor active cu valoare semnificativă;
- identificarea sau derularea unor operațiuni financiare complexe, care, prin structura și modalitatea de realizare, pot facilita ascunderea sau disimularea originii unor fonduri ori active provenite din activități ilicite.

5.3. Indicatori privind părțile implicate în procedurile de executare

Pot constitui indicatori de suspiciune:

- clientul, creditorul, debitorul sau reprezentantul acestuia evită furnizarea informațiilor necesare privind identitatea, scopul solicitării sau natura operațiunii;
- există neconcordanțe între informațiile furnizate de persoana implicată și datele disponibile din surse publice sau documentele prezentate;

- persoana implicată acționează în numele unei alte persoane fără o justificare economică sau juridică aparentă;
- există suspiciuni privind identitatea reală a persoanei care beneficiază de operațiune;
- structura de proprietate sau control a unei persoane juridice este complexă, opacă sau implică jurisdicții cu risc ridicat;
- persoana implicată este asociată cu persoane cunoscute ca fiind implicate în activități infracționale.

5.4. Indicatori privind debitori sau creditori persoane juridice

Pot indica un risc crescut:

- existența unor modificări frecvente ale acționariatului sau structurii de conducere înaintea sau în timpul procedurii de executare;
- utilizarea unor societăți nou-înființate fără activitate economică aparentă;
- lipsa unei justificări economice pentru creanțe, transferuri sau obligații executate;
- implicarea unor societăți cu obiect de activitate incompatibil cu natura operațiunilor efectuate;
- existența unor relații comerciale derulate în lanț sau tranzacții între entități aparent independente;
- folosirea unor intermediari multipli fără justificare.

5.5. Indicatori privind plăți și fluxuri financiare

Constituie elemente care necesită o atenție sporită:

- solicitarea ca sumele rezultate din executare să fie transferate către alte persoane decât creditorul identificat, fără justificare;
- schimbarea frecventă a conturilor bancare indicate pentru plată;
- utilizarea conturilor aparținând unor terți fără o explicație rezonabilă;
- solicitarea efectuării unor plăți către persoane sau conturi situate în jurisdicții cu risc ridicat;
- fragmentarea artificială a plăților pentru evitarea unor controale;
- existența unor diferențe semnificative între valoarea creanței, valoarea bunurilor și fluxurile financiare implicate.

5.6. Indicatori privind valorificarea bunurilor

Pot prezenta risc:

- bunuri valorificate la valori semnificativ diferite față de valoarea de piață fără justificare;
- interes neobișnuit pentru achiziționarea anumitor bunuri de către persoane apropiate debitorului;
- existența unor legături între cumpărător, debitor, creditor sau alte persoane implicate;
- tranzacții succesive privind același bun într-o perioadă scurtă;
- lipsa unei justificări economice pentru achiziția bunului.

5.7. Indicatori privind comportamentul persoanelor implicate

Exemple:

- presiuni exercitate pentru finalizarea rapidă a unor operațiuni fără respectarea procedurilor;
- oferirea unor explicații contradictorii privind proveniența fondurilor sau natura creanței;
- refuzul furnizării unor documente justificative;
- solicitări repetate de modificare a documentelor sau instrucțiunilor de plată;
- comportament neobișnuit raportat la scopul declarat al procedurii.

5.8. Indicatori specifici finanțării terorismului

Având în vedere specificul activității executorilor judecătorești, pot fi relevante:

- implicarea unor persoane sau entități asociate cu liste oficiale de sancțiuni;
- existența unor legături cu jurisdicții cunoscute ca prezentând riscuri privind finanțarea terorismului;
- transferuri sau operațiuni fără justificare economică aparentă către persoane sau organizații cu risc;
- utilizarea unor persoane interpușe pentru efectuarea unor plăți sau transferuri.

Prezența unuia sau mai multor indicatori nu conduce automat la concluzia existenței unei activități de spălare a banilor sau finanțare a terorismului. Executorii judecătorești trebuie să analizeze fiecare situație în context, să documenteze raționamentul profesional și, atunci când există suspiciuni sau motive rezonabile de suspiciune, să transmită Oficiului un raport de tranzacții suspecte, conform obligațiilor legale aplicabile.

5.9 POSIBILE SCENARII DE SPĂLAREA BANILOR ÎN SECTORUL EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

Scenariile prezentate în continuare sunt ipotetice și au un scop exclusiv ilustrativ și educațional. Acestea urmăresc să ofere exemple concrete privind modul în care anumite tipologii și indicatori de risc de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului se pot manifesta în contextul activității desfășurate de executorii judecătorești.

Scenariile nu reprezintă cazuri reale și nu reproduc situații identificate în cadrul unor activități sau proceduri de executare silită concrete. Elementele prezentate au fost construite pornind de la tipologii, indicatori de risc și exemple de practică descrise în literatura de specialitate, precum și în materialele publicate de autorități și organisme relevante în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului (CSB/CFT).

Scopul acestor scenarii este de a sprijini executorii judecătorești în identificarea și înțelegerea situațiilor care pot prezenta factori de risc relevanți în materia CSB/CFT și în aplicarea corespunzătoare a măsurilor de prevenire, identificare, evaluare și raportare prevăzute de cadrul legal aplicabil.

1. Creanțe susținute de facturi fictive sau anormale

Situație

O societate solicită recuperarea mai multor creanțe rezultate din facturi pentru servicii sau lucrări.

Documentele prezentate par, la prima vedere, să susțină creanțele. La examinarea acestora apar însă mai multe neconcordanțe: date incomplete, lipsa unor elemente fiscale, facturi emise într-o succesiune neobișnuită și neconcordanțe între activitatea societății și serviciile facturate.

În același timp, debitorii acceptă neobișnuit de rapid obligațiile și nu contestă creanțele.

Vulnerabilitatea activității executorului

Procedurile de recuperare a creanțelor pot fi utilizate pentru a conferi aparență de legitimitate unor obligații fictive sau artificiale.

Indicatori de risc

- facturi cu date incomplete sau neobișnuite;
- lipsa unor elemente fiscale;
- creanțe multiple și similare;
- debitori care acceptă neobișnuit de rapid creanțele;
- lipsa oricărei negocieri privind plata;
- neconcordanță între activitatea societății și obiectul facturilor.

Ce trebuie să analizeze executorul: În limitele atribuțiilor sale, executorul poate analiza coerența documentelor prezentate, circumstanțele creanței și eventualele elemente neobișnuite care rezultă din dosar.

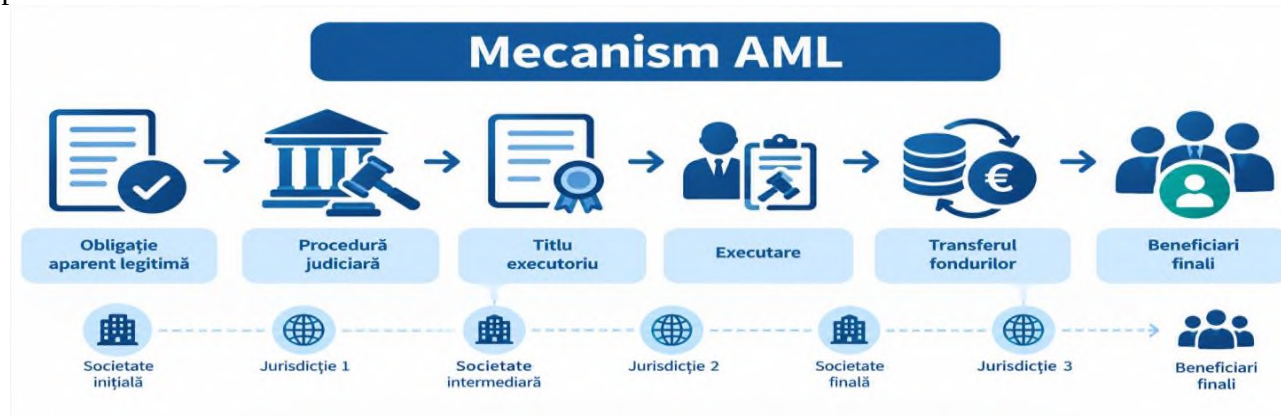
2. Utilizarea unei proceduri judiciare pentru transferarea unor fonduri

Situație

O persoană solicită executarea unei creanțe de valoare foarte mare în baza unei obligații aparent legitime.

Creanța implică mai multe persoane juridice, jurisdicții și transferuri succesive. Structura economică a operațiunii este dificil de înțeles, iar persoanele care beneficiază în final de fonduri nu corespund în mod evident părților inițiale ale raportului juridic.

Executorul constată că procedura de executare reprezintă doar o etapă dintr-un circuit financiar mai amplu.

FATF a identificat **litigiile** printre metodele prin care serviciile profesioniștilor juridici pot fi exploatare în scheme de spălare a banilor. Raportul FATF se bazează pe peste 100 de studii de caz.

Vulnerabilitatea activității executorului

Procedura de executare poate deveni, fără implicarea conștientă a executorului, o etapă prin care un transfer de valoare dobândește o aparență juridică legitimă.

Indicatori de risc

- valoare foarte mare;
- creanță cu justificare economică neclară;
- mai multe jurisdicții;
- cesiuni succesive;

- beneficiari reali greu de identificat;
- părți aparent independente, dar cu legături economice;
- transferuri către terți;
- structură complexă fără o justificare evidentă.

Executorul nu trebuie să reevalueze fondul unei hotărâri judecătorești în afara competențelor sale. Riscul AML/CFT privește circumstanțele neobișnuite care rezultă din informațiile aflate în mod legitim la dispoziția sa.

2. Plata obligației de către un terț

Situație

În cadrul unei executări silite, debitorul are de achitat o obligație de 42.000 lei.

O persoană care nu figurează în dosarul de executare se prezintă la biroul executorului și declară că dorește să achite datoria debitorului, motivând că este „un prieten” al acestuia.

Persoana nu dorește să furnizeze informații privind identitatea sau relația sa cu debitorul și efectuează mai multe plăți în numerar într-un interval scurt.

În anumite situații, terțul poate fi utilizat pentru a ascunde persoana care suportă în realitate operațiunea sau originea fondurilor.

Vulnerabilitatea activității executorului

Executorul poate fi implicat în primirea sau gestionarea unei plăți efectuate de o persoană diferită de debitor.

Indicatori de risc

- plata este efectuată de un terț;
- relația dintre terț și debitor este neclară;
- terțul refuză identificarea;
- plăți repetate;
- utilizarea numerarului;
- valoarea plății este disproporționată față de profilul economic aparent al plătitorului;
- terțul solicită efectuarea unor operațiuni neobișnuite în legătură cu plata.

Ce trebuie să analizeze executorul: identitatea persoanei care efectuează plata, calitatea în care intervine, legătura cu debitorul, circumstanțele plății, existența altor elemente neobișnuite.

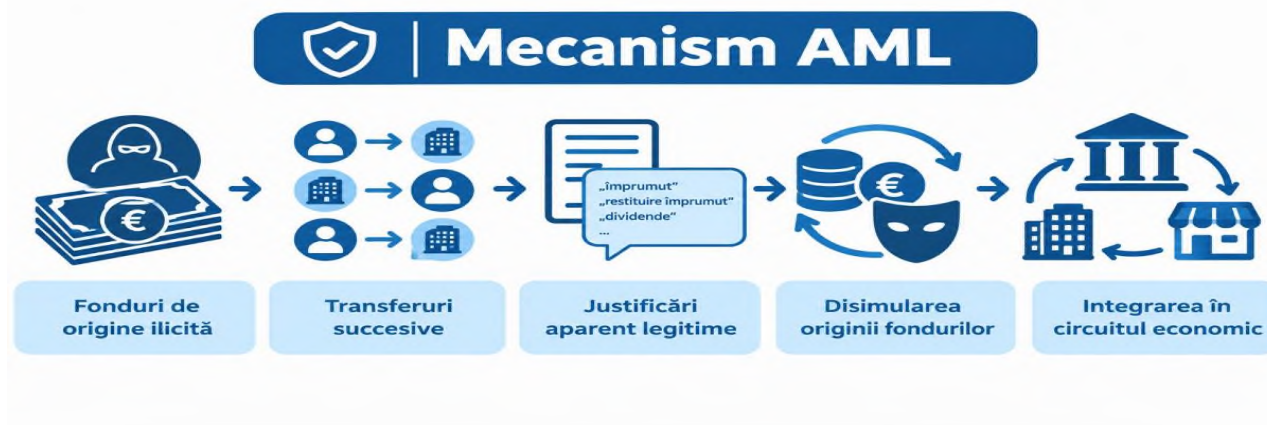
Notă: Plata de către un terț este posibilă în contextul unei obligații civile și nu reprezintă, prin ea însăși, un indiciu de spălare a banilor.

4. Circuite financiare succesive fără scop economic aparent

Situație

În cadrul unei proceduri de executare silită, documentele puse la dispoziția executorului indică faptul că o creanță sau fondurile aferente acesteia au fost precedate de mai multe transferuri între persoane fizice și persoane juridice.

Transferurile sunt succesive și sunt justificate prin explicații precum „împrumut”, „restituire împrumut”, „dividende” sau alte operațiuni aparent legitime. Succesiunea acestora nu evidențiază însă un scop economic clar. În plus, aceleași persoane sau societăți apar în mai multe operațiuni.

Vulnerabilitatea activității executorului

Executorul poate întâlni astfel de circuite atunci când analizează documentele care stau la baza unei creanțe, identitatea creditorului, cesiunile succesive sau circumstanțele în care urmează să fie efectuată plata.

Indicatori

- transferuri succesive între aceleași persoane;
- operațiuni de tip „împrumut/restituire împrumut” repetate;
- lipsa unui scop economic aparent;
- societăți cu legături între administratori/asociați;
- transferuri rapide;
- justificări formale, fără o explicație economică coerentă.

Ce analizează executorul: Executorul va acorda atenție **succesiunii operațiunilor și relațiilor dintre persoanele implicate**, în măsura în care aceste elemente rezultă din informațiile disponibile în cadrul activității sale.

Atenție: Un contract de împrumut sau un transfer între persoane afiliate nu constituie, în sine, un indiciu de spălare a banilor. Relevanța AML/CFT rezultă din **cumulul circumstanțelor**.

5. Utilizarea procedurii de executare într-o schemă complexă de transfer internațional

Situație

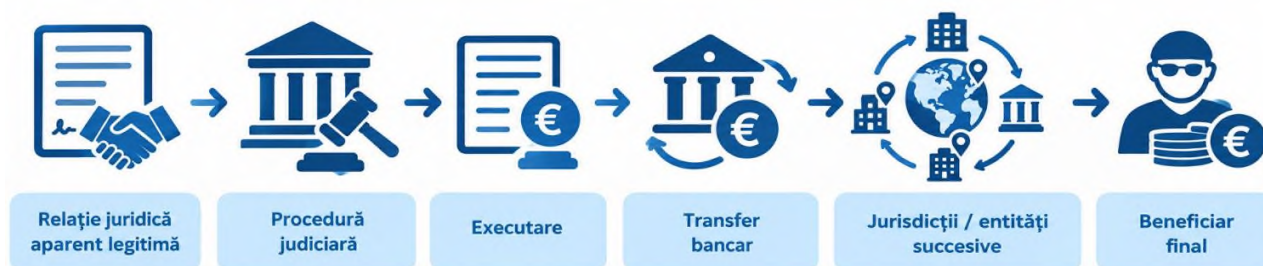
O creanță de valoare foarte mare este pusă în executare, iar plata urmează să fie efectuată către o entitate sau persoană aflată într-o altă jurisdicție.

În documentele și informațiile disponibile apar mai multe persoane juridice, transferuri ale creanței și persoane care acționează succesiv în numele părților.

Structura operațiunii face dificilă identificarea beneficiarului economic final și a justificării economice a circuitului fondurilor.

Mecanism AML

Acest tip de mecanism este relevant în contextul cazului **Global Laundromat**, în care evaluarea MONEYVAL a Republicii Moldova documentează implicarea unor executori judecătorești în schema de spălare a banilor; raportul menționează patru executori implicați, dintre care unul fusese condamnat pentru spălare a banilor la momentul evaluării.

Indicatori de risc

- valoare foarte mare;
- caracter transfrontalier;
- mai multe entități implicate;
- beneficiari efectivi greu de identificat;
- creanțe sau împrumuturi succesive;
- cesiuni repetate;
- transferul fondurilor către persoane diferite de creditorul inițial;
- lipsa unei justificări economice simple și coerente.

Ce trebuie să analizeze executorul

În limitele competențelor sale, executorul trebuie să acorde atenție **structurii operațiunii**, nu doar existenței titlului executoriu:

- cine este creditorul;
- cine este beneficiarul plății;
- cine controlează entitățile implicate;
- există cesiuni sau transferuri succesive;
- există elemente transfrontaliere neobișnuite;
- există o justificare economică aparentă pentru structura operațiunii.

Atenție: Existența unui element internațional sau a unei creanțe de valoare ridicată nu constituie, în sine, suspiciune. Relevanța AML/CFT rezultă din cumulum elementelor neobișnuite.

6. Legătura dintre creditor și debitor prin beneficiarul efectiv

Situație

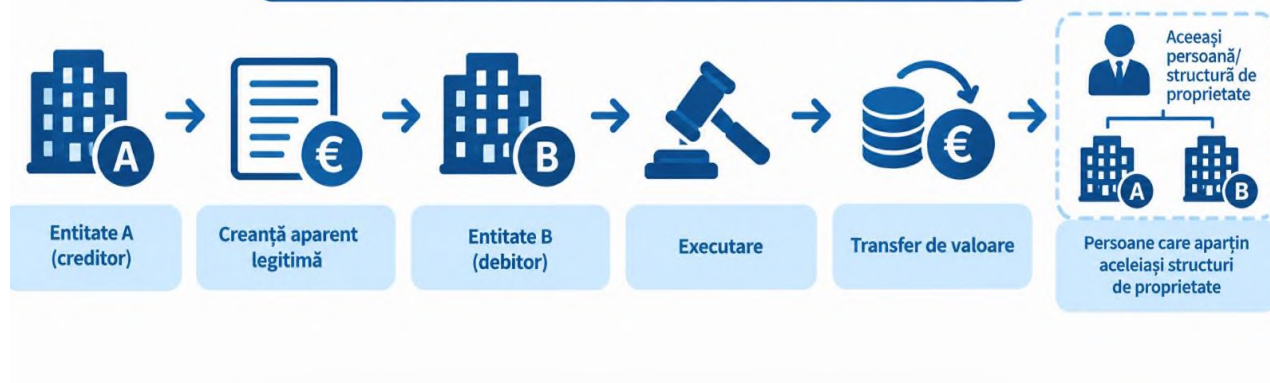
O societate solicită executarea unei creanțe împotriva unei alte societăți.

La analizarea informațiilor disponibile privind cele două societăți, executorul constată că persoana care controlează debitorul deține, direct sau indirect, o participație în societatea creditoare.

Creanța este prezentată formal ca o obligație între două entități independente, însă există elemente care indică o legătură economică între acestea.

Mecanism AML

Mecanismul poate fi utilizat pentru a crea aparența unei obligații reale între două entități distincte și pentru transferarea valorii între acestea.

Vulnerabilitatea activității executorului

Procedura de executare poate conferi unei creanțe o aparență suplimentară de legitimitate, deși relația economică dintre părți poate fi mai complexă decât rezultă din documentele prezentate.

Indicatori de risc

- beneficiar efectiv comun sau legături de control;
- structuri societare complexe;
- creanță neobișnuită;
- lipsa unei justificări economice clare;
- reprezentarea părților prin persoane care apar în mod repetat în alte societăți;
- operațiuni succesive între entitățile implicate.

Ce trebuie să analizeze executorul

- identitatea părților;
- persoanele care le controlează;
- beneficiarii efectivi, în măsura informațiilor disponibile;
- natura și originea creanței;
- coerența economică a raportului dintre creditor și debitor.

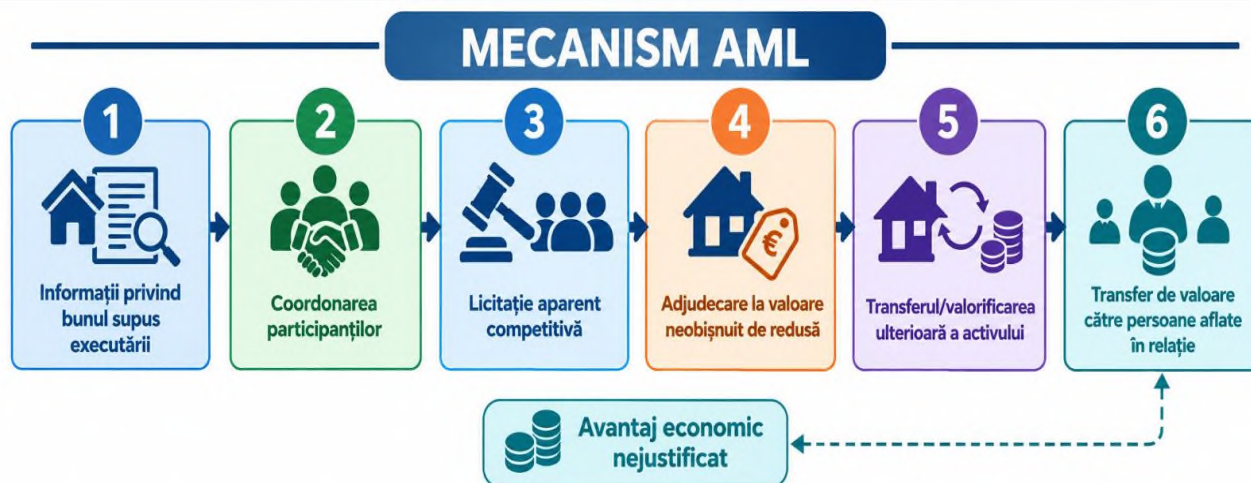
7. Manipularea licitațiilor publice privind bunurile supuse executării silite

Situație

Unul sau mai multe bunuri imobile sunt supuse executării silite și urmează să fie valorificate prin licitație publică. Înaintea sau în timpul procedurii de licitație, anumite persoane pot obține în mod neobișnuit informații privind bunurile urmărite, valoarea acestora, condițiile de vânzare sau momentul organizării licitației.

Ulterior, persoane care prezintă legături personale, comerciale sau financiare pot participa la licitație în baza unor înțelegeri prealabile, astfel încât unul dintre participanți să dobândească bunul la un preț semnificativ inferior valorii sale de piață sau valorii de evaluare.

Bunul poate fi ulterior transferat, revândut sau utilizat în cadrul unor alte operațiuni, iar diferența dintre valoarea reală a activului și prețul de adjudecare poate reprezenta un avantaj economic nejustificat pentru persoanele implicate.

Mecanismul poate fi utilizat pentru transferarea artificială a valorii unui activ, pentru disimularea beneficiarului real al acestuia sau pentru introducerea în circuitul economic a unui bun dobândit în condiții neobișnuite, prin utilizarea unei proceduri de executare silită care conferă tranzacției o aparență de legalitate.

Vulnerabilitatea activității executorului

Procedura de licitație publică și actele întocmite în cadrul executării silite pot conferi transferului de proprietate o aparență formală de legalitate. În situația în care participanții la licitație acționează în baza unor înțelegeri prealabile sau utilizează persoane interpuse, procedura poate fi folosită pentru realizarea unui transfer de valoare care nu reflectă o tranzacție economică autentică.

Vulnerabilitatea este amplificată în situația în care există acces nejustificat la informații privind bunurile urmărite, relații între participanții la licitație sau diferențe semnificative între valoarea bunului și prețul de adjudecare.

Indicatori de risc

Pot constitui indicii care necesită verificări suplimentare:

- obținerea anticipată sau neobișnuită de informații privind bunurile supuse executării silite sau condițiile licitației;
- existența unor relații personale, comerciale, financiare sau de control între participanții la licitație;
- participarea repetată a acelorași persoane sau entități la licitații privind bunuri diferite;
- existența unor înțelegeri aparente sau a unei concurențe reduse între participanți;
- adjudecarea bunului la un preț semnificativ inferior valorii de evaluare ori valorii de piață, fără o justificare obiectivă;
- participarea unor persoane interpuse sau a unor entități fără o justificare economică evidentă;
- plata prețului de adjudecare de către o altă persoană decât adjudecatorul;
- transferul sau revânzarea rapidă a bunului după adjudecare;
- revânzarea bunului către persoane care prezintă legături cu adjudecatorul sau cu ceilalți participanți;
- transferuri succesive de fonduri sau active între persoanele ori entitățile implicate;
- utilizarea repetată a aceleiași structuri de persoane sau entități în proceduri de executare silită distincte;
- existența unor operațiuni conexe sau interconectate care nu prezintă o justificare economică aparentă.

Ce trebuie să analizeze executorul

În limitele atribuțiilor și informațiilor disponibile, executorul judecătoresc va acorda atenție:

- identității creditorului, debitorului și participanților la procedura de licitație;
- persoanelor care controlează sau reprezintă entitățile implicate;
- beneficiarilor efectivi, în măsura în care aceste informații sunt disponibile;
- existenței unor relații între participanții la licitație;
- valorii de evaluare și, după caz, valorii de piață a bunului în raport cu prețul de adjudecare;
- modului de finanțare a persoanei care efectuează plata prețului de adjudecare;
- eventualelor transferuri ulterioare ale bunului sau ale fondurilor rezultate;
- existenței unei justificări economice plauzibile pentru operațiunile identificate

Executorul judecătoresc nu are obligația de a stabili existența unei înțelegeri anticoncurențiale, a unei infracțiuni sau a unui mecanism de spălare a banilor. În cazul în care, însă, elementele identificate, analizate împreună, generează o suspiciune rezonabilă cu privire la caracterul ilicit al operațiunilor sau la utilizarea procedurii de executare silită pentru transferul ori disimularea unor valori, executorul va proceda potrivit obligațiilor prevăzute de cadrul legal aplicabil.

5.10 Concluzii privind tipologiile și modalitățile de spălarea banilor identificate în activitatea executorilor judecătorești

Tipologiile prezentate în acest capitol evidențiază principalele modalități prin care mecanismele de spălare a banilor pot intersecta, direct sau indirect, activitatea executorului judecătoresc. Acestea nu trebuie interpretate ca indicând că operațiunile financiare din cadrul activității de executare silită prezintă, în sine, un risc ridicat de spălare a banilor, ci ca **scenarii de risc care pot apărea în anumite circumstanțe**.

Pentru executorul judecătoresc, riscul poate apărea în special în legătură cu:

- **identitatea și rolul real al persoanelor implicate** în procedură;
- **originea și destinația fondurilor**, în măsura în care aceste elemente intră în sfera informațiilor disponibile;
- **creanțe sau obligații cu o structură economică neobișnuită**;
- **transferuri succesive de creanțe sau de active**;
- **utilizarea unor persoane interpuse**;
- **ascunderea beneficiarului real**;
- **valorificarea unor bunuri de valoare ridicată**;
- **plăți efectuate de terți**;
- **discrepanțe între profilul economic al persoanei și valoarea operațiunii**;
- **documente sau informații contradictorii**;
- **operațiuni care nu prezintă o justificare economică aparentă**.

Un element esențial este că *niciuna dintre aceste situații, analizată izolat, nu conduce automat la existența unei suspiciuni de spălare a banilor sau finanțare a terorismului*. Evaluarea trebuie realizată pe baza ansamblului circumstanțelor, a profilului persoanelor implicate, a naturii operațiunii și a informațiilor disponibile executorului în exercitarea atribuțiilor sale.

În acest context, tipologiile trebuie utilizate în primul rând ca **instrument de conștientizare și identificare a indicatorilor de risc**, nu ca mecanism automat de clasificare a persoanelor sau operațiunilor.

De asemenea, trebuie făcută distincția între: **indicator de risc → analiză suplimentară → eventuală suspiciune → raportare, dacă sunt îndeplinite condițiile legale.**

Prin urmare, rolul executorului judecătoresc nu este de a investiga infracțiunea predicat sau de a stabili caracterul ilicit al fondurilor, ci de a **recunoaște situațiile neobișnuite, de a aplica măsurile AML/CFT prevăzute de lege, de a documenta analiza efectuată și, atunci când există temeiul legal, de a transmite raportarea către autoritatea competentă.**

În final, tipologiile internaționale și naționale trebuie privite ca **surse de învățare și repere pentru evaluarea riscului**, nu ca o listă exhaustivă. Noile metode de spălare a banilor pot combina mai multe mecanisme aparent legitime, iar eficiența cadrului AML/CFT depinde în mare măsură de capacitatea executorului de a identifica **anomaliile, inconsecvențele și combinațiile de indicatori** care, privite împreună, pot ridica un nivel de risc neobișnuit.

În consecință, principiul fundamental pentru activitatea executorului judecătoresc este: nu existența unei anumite operațiuni determină suspiciunea, ci contextul în care aceasta are loc și cumulul elementelor de risc identificate.

VI. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI PRIVIND APLICAREA CERINTELOR CSB/CFT ÎN ACTIVITĂȚEA EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

Prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului reprezintă un obiectiv de interes public, la realizarea căruia executorii judecătorești contribuie prin aplicarea riguroasă a obligațiilor prevăzute de Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere rolul acestora în desfășurarea procedurilor de executare silită și în gestionarea unor operațiuni care pot implica transferuri de bunuri sau fonduri, implementarea eficientă a măsurilor CSB/CFT constituie o componentă esențială a exercitării profesiei și un factor important pentru protejarea integrității sistemului judiciar și financiar împotriva utilizării în scopuri ilicite.

Respectarea obligațiilor în domeniul CSB/CFT nu trebuie privită exclusiv ca o cerință de conformitate, ci ca un mecanism de prevenire și diminuare a riscurilor. În acest sens, executorii judecătorești trebuie să adopte o abordare bazată pe risc, adaptată specificului activității desfășurate, astfel încât măsurile aplicate să fie proporționale cu nivelul de risc identificat. Evaluarea riscurilor trebuie să ia în considerare caracteristicile clientului, natura și scopul serviciului prestat, modalitatea de efectuare a plăților, proveniența fondurilor, structura juridică a persoanelor implicate, beneficiarul real, precum și orice alte elemente susceptibile să indice un risc de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

O atenție deosebită trebuie acordată operațiunilor complexe, neobișnuite sau lipsite de un scop economic ori juridic aparent, utilizării excesive a numerarului, structurilor complexe de proprietate sau control, implicării unor jurisdicții cu risc ridicat, precum și situațiilor în care identificarea beneficiarului real este dificilă ori informațiile furnizate sunt incomplete sau contradictorii. În astfel de cazuri, este necesară aplicarea măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei și evaluarea oportunității transmiterii unui raport de tranzacție suspectă către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, cu respectarea obligației de confidențialitate și a interdicției de divulgare a raportării.

Un sistem eficient de conformitate presupune implementarea și actualizarea permanentă a politicilor și procedurilor interne, realizarea evaluării periodice a riscurilor, aplicarea corespunzătoare a măsurilor de cunoaștere a clientelei, monitorizarea relațiilor profesionale și a operațiunilor, păstrarea evidențelor prevăzute de lege, instruirea continuă și documentarea adecvată a măsurilor adoptate. Aceste elemente contribuie la identificarea timpurie a riscurilor și la îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de raportare către ONPCSB.

Prezentul ghid are rolul de a sprijini executorii judecătorești în aplicarea eficientă și consecventă a obligațiilor prevăzute de legislația în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, prin promovarea unei abordări bazate pe risc și a unor practici profesionale aliniate cadrului normativ național și standardelor internaționale relevante.

Aplicarea consecventă a recomandărilor cuprinse în prezentul ghid, coroborată cu dezvoltarea unei culturi profesionale bazate pe integritate, prudență și responsabilitate, contribuie la consolidarea capacității executorilor judecătorești de a identifica, evalua și gestiona riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Totodată, aceasta sprijină prevenirea utilizării abuzive a profesiei în scopuri ilicite, consolidează încrederea publicului în actul de executare silită și contribuie la creșterea eficacității sistemului național de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

Regulamentul (UE) 2024/1624 nu modifică structura fundamentală a obligațiilor AML aplicabile executorilor judecătorești, ci introduce un standard mai ridicat de analiză, documentare și justificare a deciziilor. În esență, acesta consolidează tranziția de la conformitate formală la conformitate bazată pe raționament profesional demonstrabil, ceea ce transformă dosarul AML într-un instrument de auditabilitate completă a deciziilor de risc.

VII. BIBLIOGRAFIE

1. Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare – Monitorul Oficial;
2. Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului — Jurnalul Oficial al UE;
3. Ordinul președintelui ONPCSB nr. 37/2021 privind aprobarea normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 129/2019 pentru entități raportoare supravegheate și controlate de ONPCSB;
4. Legea nr. 535 din 25 noiembrie 2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare;
5. O.U.G. nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare;
6. Ordinul președintelui ONPCSB nr. 64/04.05.2026 privind punerea în aplicare la nivel național a sancțiunilor internaționale de înghețare a fondurilor și resurselor economice de către entitățile supravegheate și controlate de ONPCSB;
7. Ghidurile sectoriale ONPCSB (2018–2023) – prevenire și raportare AML/CFT.
8. Ghid cu privire la tehnici pentru punerea în aplicare la nivel național a sancțiunilor internaționale de către entitățile raportoare supravegheate și controlate de ONPCSB – 2024;
9. Ghidul privind criteriile și regulile de recunoaștere a situațiilor de risc ridicat sau scăzut de spălare de bani și/sau de finanțare a terorismului prevăzut în Anexa la Ordinul președintelui ONPCSB nr. 24/2021 pentru aprobarea Ghidului privind criteriile și regulile de recunoaștere a situațiilor de risc ridicat sau scăzut de spălare de bani și/sau de finanțare a terorismului;
10. Evaluarea Națională a Riscurilor de Spălare a Banilor și Finanțare a Terorismului – 2021-2024;
11. Raportul de evaluare sectorială a riscurilor de SB/FT aferent domeniului de activitate a executorilor judecătorești - 2025 ;
12. Standardele internaționale FATF (Financial Action Task Force) – recomandările FATF (Financial Action Task Force), 2012–2023 și tipologiile internaționale;
13. TRACFIN – Chambre Nationale des Huissiers de Justice (CNHJ), *Linii directe comune privind obligațiile referitoare la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului aplicabile executorilor judecătorești*, Franța, 2018;
14. Materiale interne FIU România – indicatori și tipologii.